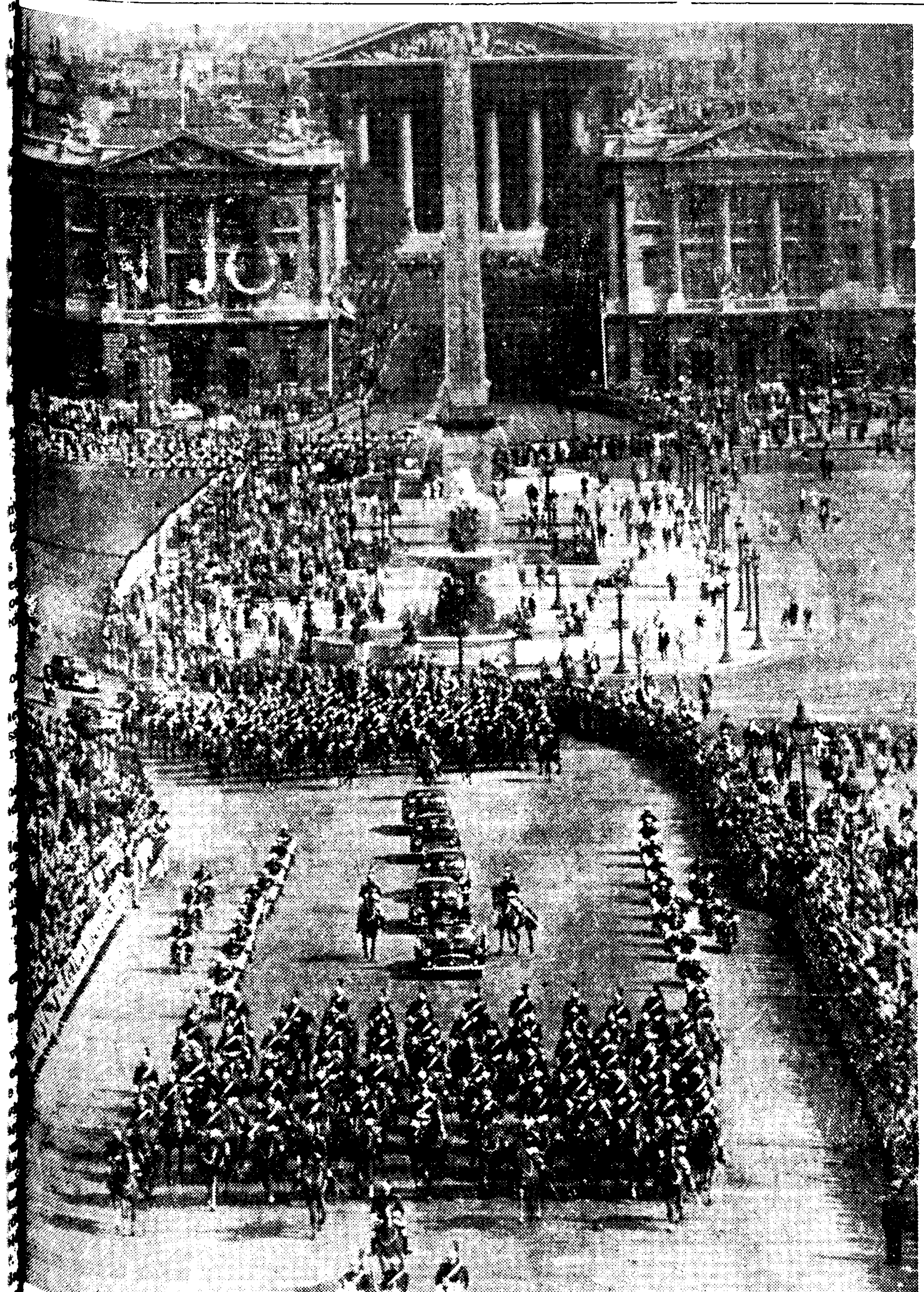
48STE JAARGANG No. 100215 — WONSDAG 9 SEPTEMBER 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao   Kantoor: Conscientiesteeg: 27-29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon, Redactie: 23858   Advertentie: 23550   Abonnementen en Bezorging: 24397

Indrukwekkend was de intocht, die president Eisenhower werd bereid bij zijn aankomst te Parijs. Overzicht van het escorte met in de eerste auto de beide presidenten op de Place de la Concorde.

Algemene verkiezingen in Engeland op 8 oktober a.s.

Door wie zal Engeland op topconferentie worden vertegenwoordigd?

Populariteit van conservatieven door geslaagde politiek van Mc Millan enorm gestegen

In Engeland zullen op 8 oktober algemene verkiezingen worden gehouden, zo is dinsdag officieel te Londen bekendgemaakt.

Op 18 september zal het oude parlement worden ontbonden. Het nieuwe parlement zal op 27 oktober voor het eerst officieel bijeen komen. Een week eerder zal het vergaderen voor de beëdiging van de leden en het kiezen van een voorzitter.

Voor de Britse pers is het hoofdpunt voor de aanstaande verkiezingen: **Wie zal Engeland op een topconferentie vertegenwoordigen?** Verscheidene bladen spreken dan ook van topverkiezingen, temeer omdat premier MacMillan bij de aankondiging verklaard heeft juist deze datum te hebben gekozen daar er belangrijke internationale onderhandelingen in het verschiet liggen en het Britse volk zo spoedig mogelijk moet kunnen beslissen wie Engeland zal vertegenwoordigen.

De linkse Daily Mirror noemt deze opvatting MacMillans eerste verkiezingsblunder. Maar de Guardian acht het wel verstandig het volk op zijn verantwoordelijkheid bij het kiezen van een leider voor een topconferentie te wijzen en de onafhankelijke Times die het eens is met MacMillans datum, betoogt dat Chroesjtsjef op een topconferentie meer aandacht zal schenken aan een leider die negen jaren aan de macht zal blijven aan een die nog vijf maanden aan zal blijven.

Grote overwinning voor Conservatieven?

In politieke kringen te Londen was men vandaag over het algemeen van oordeel, dat de conservatieven bij de komende algemene verkiezingen een grote overwinning zullen behalen. Men grondt deze opvatting goeddeels op de uitslagen van publieke opinie-peilingen, waarvan de jongste, die een week geleden werd gehouden, de volgende percentages voor de verschillende partijen aangeeft: Conservatieven 41.5; Socialisten 37; Liberalen 8; diversen (communisten enz.) 0.5 en geen oordeel: 14. In mei jl. werd het volgende resultaat verkregen: Conservatieven 38.5; Socialisten 37.5; Liberalen 8.5; diversen: 1 en geen oordeel 14.5.

Indien men deze cijfers vergelijkt met die van de voorafgaande jaren valt het op, dat de populariteit van de conservatieven sinds augustus 1948 voortdurend is gestegen. Tot dan toe konden de socialisten de toekomst met optimisme tegemoet treden.

Deze ommezwaai kan men in de eerste plaats toeschrijven aan het welslagen van de economische politiek van de regering van MacMillan. Deze politiek heeft geleid tot een zekere stabiliteit van de prijzen en lonen, zonder dat dit een door de socialisten voorspelde werkloosheid op grote schaal meebracht. Het pond sterling is na de veelvuldige crises als gevolg van de Suez-affaire, een vaste valuta op de internationale markt en de goud- en deviezenreserves bedragen 1130 miljoen pond sterling, hetgeen een toeneming is met meer dan 100 miljoen vergeleken met vorig jaar.

Het land is ontegenzeggelijk welvarend. Nooit tevoren zag men zoveel auto's op de Engelse wegen, en ook nimmer zijn zoveel Engelsen met vakantie naar het buitenland gegaan. In het centrum van Londen en in de voorsteden rijzen elke dag nieuwe gebouwen en woningen als paddestoelen uit de grond.

MacMillan is er voorts in geslaagd met pijn en moeite het probleem-Cyprus te regelen; dat van Kenia, dat dreigde de hartstochten te doen losbarsten, is op de achtergrond geraakt.

Ook de politiek van ontspanning tussen oost en west, die door MacMillan werd beoefend en waarvan zijn reis naar Moskou het opzienbarend begin inluidde, heeft tot aller voldoening gewerkt. **MacMillan bereikte het hoogtepunt van zijn populariteit tijdens het bezoek van president Eisenhower aan Londen. Het door de televisie uitgezonden samenspraak tussen de twee staatslieden alleen zal hem volgens deskundigen een paar zetels in het lagerhuis bezorgen.**

Ook op het terrein van de binnenlandse politiek, zoals de pensioenregeling, het onderwijs en zelfs de vrijetijdbesteding heeft MacMillan door niet aanmerkelijk af te wijken van het door de socialisten bepleite beleid, deze het gras voor de voeten weggemaaid.

—x—

In het afgelopen jaar kwam tachtig procent van de 29.5 miljoen buitenlanders, die over de Oostenrijkse grens kwamen, per auto.

Scherp memorandum van Venezolaanse K.v.K. aan Antilliaanse regering

Volgens een bericht in het venezolaanse ochtendblad EL NACIONAL zou de Federatie van Kamers van Koophandel in Venezuela een scherp gesteld memorandum overhandigd hebben aan de Antilliaanse regering in verband met de smokkelhandel op Venezuela.

In het memorandum wordt de medewerking ingeroepen van de Antilliaanse regering deze smokkelhandel te bestrijden.

Het memorandum herinnert aan de door de Antillen gedane beloften op een bijeenkomst op Margaritha in 1956, die volgens dit memorandum niet nagekomd zijn.

Er wordt zelfs gezegd dat de smokkelhandel plaats heeft met de goedkeuring van de Nederlandse regering.

Het memorandum was gericht aan de heer Frank Bon Pone Minister President van de Nederlandse Antillen. (Bij de redactie is echter deze nieuwe ster aan de ministeriele hemel nog niet bekend).

V.N.-Commissie nog voor komend weekeinde naar LAOS

Het secretariaat van de Verenigde Naties heeft de regeringen van Japan, Italië, Tunesië en Argentinië verzocht haar vertegenwoordigers in de commissie voor Laos van de Ver. Naties binnen 24 uur te benoemen, opdat de commissie nog vóór het komende weekeinde naar Laos kan vertrekken.

De voorzitter van de Veiligheidsraad, de Italiaan Ortona, heeft medegedeeld, dat de Laotische regering de commissie officieel heeft uitgenodigd haar land te bezoeken.

Ortona besloot met de mededeling, dat men hoopt de commissie en haar medewerkers donderdag as. volledig te New York bijeen te hebben, om haar zoveel mogelijk in te lichten over de haar in Laos wachtende taak.

De woordvoerder van het Britse raad, de Italiaan Ortona, heeft meheeft dinsdag verklaard, dat de V.N.-commissie vermoedelijk een onderzoek ter plaatse in Laos zal instellen.

Laotische troepen hebben opdracht gegeven Fort Sam Teu, 50 km. ten zuid-oosten van Sam Neua, te evacueren met het oog op het naderen van rebellen. De waarnemend minister van buitenlandse zaken, Sisouk Na Champassak heeft medegedeeld, dat het garnizoen van Sam Teu zich moet voorbereiden op guerilla-actie in het beruchtig gebied rondom het fort. Hij zeide, dat berichten waren ontvangen over de aanwezigheid van 700 rebellen uit noord-Vietnam en ongeveer 80 rebellen van de Pathet Lao in dit gebied. Maar deze berichten konden echter niet worden bevestigd.

—x—

De politie van Montreal stelt een onderzoek in naar een diefstal van 75.000 doses van het Salk-vaccin tegen kinderverlamming uit het instituut voor microbiologie. De bewaker van het instituut werd door de drie dieven in een kooi met 500 Rhesus-aapjes opgesloten.

Bekend, toch onbemind

Op de Churchillweg zat gisteravond op het erf van een huis een paartje gelukzalig te mijmeren over de schoonheid van het leven. Het was reeds elf uur geworden en de avond werd steeds vrediger, tot hun overpeinzingen op een gegeven ogenblik onderbroken werden door de aankomst van een man. Deze stapte het erf op. Het meisje schrok zo erg van dit onverwachte bezoek, dat de verloofde zich verplicht gevoelde handelend op te treden om de avondlijke rust te doen weerkeren. Dies greep hij hetgeen in zijn buurt was om de boze indringer tot de aftocht te dwingen. Met flessen en stenen werd de ongenode gast bewerkt, tot plots aan het licht kwam, dat het slachtoffer een oude bekende van de moeder was....

Minister van luchtmacht dient ontslag in

NIEUWE CRISIS in ARGENTINIE uitgebroken

Drie dagen nadat een ernstig conflict de Argentijnse legerleiding in beroering bracht, is een nieuwe crisis uitgebroken, ditmaal in de boezem van de Argentijnse luchtmacht. De luchtmachtgeneraal Ramon Abrahin, minister van luchtmacht, bood zijn ontslag aan president Arturo Frondizi aan, die het afwees.

De ontslagaanvrage van Abrahin staat in nauw verband met de gebeurtenissen in de nacht van vrijdag op zaterdag van de vorige week, toen generaal Carlos Toranzo Montero uit protest tegen zijn ontslag als opperbevelhebber van de landmacht en zeker van de steun van tal van garnizoens in het binnenland in opstand kwam tegen het gezag van de minister van oorlog en zich verschanste in een krijgsschool te Buenos Aires. Abrahin zou destijds een dubbelzinnige positie hebben ingenomen tegen de „opstandige" generaal en volgens sommigen zelfs geweigerd hebben persoonlijk achter de knuppel van een vliegtuig in actie te gaan tegen de krijgsschool.

Zoals bekend, lukte het Montero tenslotte zijn wil door te drijven; de minister van oorlog, generaal Elbio Anaya, die eveneens voorstander was van een ferme houding tegen Montero, nam ontslag en werd vervangen door generaal Rodolfo Larcher.

De minister van luchtmacht trok uit een en ander zijn conclusies en het voorbeeld volgend van zijn collega van oorlog diende hij zijn ontslag in. Hoewel president Frondizi van zijn vertrouwen in Abrahin deed blijken door diens ontslagaanvrage niet te aanvaarden, geloven de meeste politieke waarnemers, dat de minister van luchtmacht zal blijven aandringen op zijn ontslag.

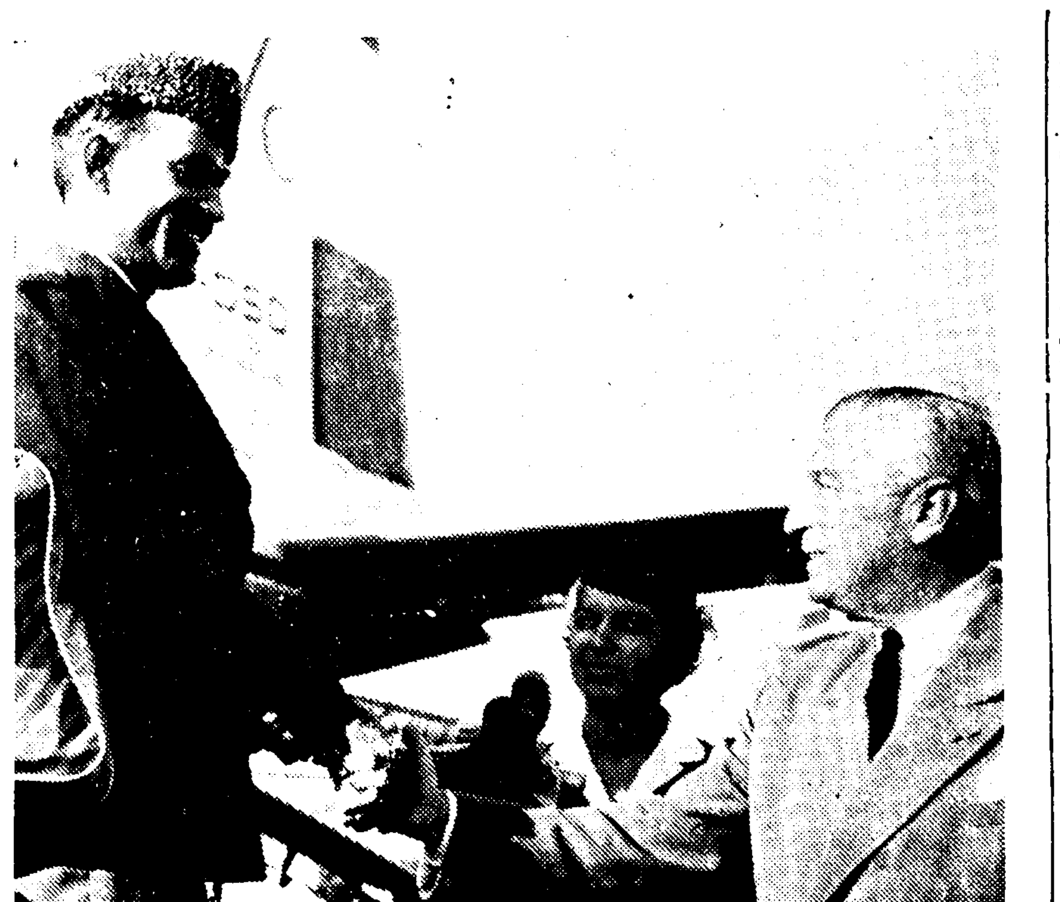
Abrahin besloot zijn ontslag in te dienen na overleg met zijn collega's van oorlog en Marine en met hoge officieren van de luchtmacht. De positie van sommige burgerlijke ministers schijnt ook wankel te zijn, met name die van dr. Hector Noblia, de minister van volksgezondheid. Noblia zou tijdens de gebeurtenissen van de afgelopen week, die in een burgeroorlog dreigden te ontaarden, zich eveneens voorstander hebben betoond van een vastbesloten en snelle onderdrukking van de opstandige haard in de krijgsschool.

YANKEES UITGESCHAKELD

Chicago heeft door gisteren te winnen van Kansas City kans gezien drie teams van de American League uit te schakelen voor de eerste plaats. Chicago won met 4—2 en elimineerde daarmee de NEW YORK YANKEES de BALTIMORE ORIOLES en de DETROIT TIGERS. Vooral voor de NEW YORK YANKEES is dit een tegenvaller (evenals voor hun fans..) aangezien de Yankees de laatste jaren regelmatig in de „World Series" uitkwamen. Voor de fans „next time better luck". Een volledig verslag van de wedstrijd, treft U aan op onze sportpagina.

Petroleum-uitvoer naar Santo Domingo stopgezet

De woordvoerder van de Shell in Venezuela heeft bekendgemaakt dat de maatschappij heeft besloten het zenden van petroleum of petroleumprodukten naar de Dominikaanse republiek op te schorten

Op Schiphol is de nieuwe trainer voor het Nederlands hockeyteam, de Pakistaan mr. Kalat aangekomen. Mr. Kalat zal het team voorbereiden voor de Olympische Spelen te Rome. De voorzitter van de K.N.H.B. Jhr. L. J. Quarles van Ufford verwelkomde de trainer, zoals op de foto zichtbaar is.

Ontmoeting Fidel Castro — Chroesjtsjef?

Naar Associated Press in Mexico verneemt doen daar de hardnekkige geruchten de ronde dat Fidel Castro een ontmoeting zal hebben met de russische premier Chroesjtsjef.

Dit bericht werd van de zijde van de Cubaanse en de Russische ambassade niet ontkend. Op de vraag of de russische leider een bezoek zal brengen aan Mexico, antwoordde de zegsman van de russische ambassade dat hij daar geen commentaar op wilde geven.

—x—

Twee Italiaanse arbeiders zijn om het leven gekomen, doordat een plankier boven een bouwput, waar beton werd gestort inzakte en de mannen in de betonmassa verdwenen.

Overvallen in Colombia

Wederom hebben zich in verschillende streken van Colombia wreedheden voorgedaan, waarbij ruim zeventien mensen het slachtoffer zijn. In het departement Caldas werd een voertuig door bandieten overvallen, waarbij zeven doden te betreuren waren, terwijl vier personen verwondingen opliepen. Dit waren allen eenvoudige boeren. In het departement Tolima werd een boerderij aangevallen, waarbij drie doden vielen en vier gewonden. Eveneens werd een overval bericht in het departement Antioquia. Men heeft een achtervolging ingezet naar de bandieten

Zesduizend zigeuners en gypsies zijn een pelgrimage naar de heilige plaats in Lourdes begonnen. Ze vallen onder de andere pelgrims meteen op door hun kleurige kleding en niet te vergeten hun muziekinstrumenten. Wat is een zigeuner zonder muziek. Men ziet hier de bedevaartgangers voor de grotten te Lourdes

Openbare eilandsraadsvergadering BONAIRE

In nieuw hotel slechts Bonairiaans personeel, uitgezonderd technici

Beukenboom: „Schrik niet, ik ben het eens met Abraham"

De vergadering ving vrijdagavond om twintig uur precies aan. De Raad was voltallig aanwezig, t.w.: voorzitter A. J. van Hesteren, secretaris A. W. Wouters, gedeputeerden/lid mevr. Hellmund en de heer C. D. Crestian van de D.P.B. Voorts waren aanwezig de leden J. A. Abraham, A. J. H. Snijder en A. A. Emerenciana van de D.P.B. en Ch. J. A. Beukenboom, F. C. A. Chirino, E. M. Frans en T. A. Flores van de P.P.B.U.

Staande de vergadering vroeg de heer Abraham aan de voorzitter een nieuw punt op de agenda te willen plaatsen, t.w.: punt 6: Bespreking over de algemene belangen van Bonaire. Het voorstel werd ondersteund door mevr. Hellmund en de heer Snijder en zodoende als punt 6 opgevoerd.

De agenda komt er dan als volgt uit te zien:

1. Ingekomen Stukken
2. Notulen nos 4 en 5 van de vergaderingen van 29 juni 1959
3. Schrijven van het Bestuurscollege van het eilandgebied Bonaire dd. 28 augustus 1959 no. 1609, betr. de verlening van een voorschot ad ƒ 12000,- aan het St. Franciscushospitaal
4. Schrijven van het Bestuurscollege van het eilandgebied Bonaire dd. 29 augustus 1959 no. 1766, betr. de verstrekking van een voorschot ad ƒ 4050,— en een subsidie ad ƒ 600,— aan het Algemeen Nederlands Verbond, afd. Bonaire.
5. Schrijven van het Bestuurscollege van het eilandgebied Bonaire dd. 27 augustus 1959 no. 1753 betr. de beschikking over ± 20 ha. grond te Playa Lechi voor hotelbouw.
6. Algemeen belang Bonaire.

De punten 1 en 2 gingen vlot door. Bij punt 3 werd het woord gevoerd door de heren Abraham en Snijder van de D.P.B., en Beukenboom en Chirino van de P.P.B.U. Allen gingen akkoord met de verlening van een voorschot ad ƒ 12.000,— aan het St. Franciscushospitaal voor de aankoop van een röntgen-apparaat.

Wel dringt de woordvoerder van de P.P.B.U., er op aan spoedig over te gaan tot de benoeming van een tweede dokter op Bonaire. Daarna komt dan punt 4 ter sprake.

Voorschot A.N.V.

De heer Abraham had geen bezwaren tegen verstrekking van een voorschot ad ƒ 4050,— en een subsidie ad ƒ 600,— aan het A.N.V., afdeling Bonaire, doch zag graag, dat de filmvoorstellingen op een andere plaats werden gehouden dan in het „Zeebad", op deze wijze kon de bevolking ook een beetje van deze filmvoorstellingen genieten.

De heer Beukenboom juichte dit voorstel toe en zag hierin een goede manier om de jeugd van Bonaire van de straat te houden. Hij verklaarde nog, dat zijn fractie alle voorstellen, die in het belang van Bonaire en zijn bevolking zijn, zal ondersteunen.

De heer Chirino stelt in dit verband voor, dat het A.N.V. haar tennisbanen eenmaal of twee keer per week beschikbaar zal stellen aan de Bonairiaanse jeugd om te oefenen. Verder voerde ook de heer Snijder het woord. Geen der sprekers had bezwaren, zodat dit agenda-punt ten slotte met algemene stemmen werd aangenomen.

Geheel personeel Bonairiaan

Bij de behandeling van het vijfde punt van de agenda had de heer Abraham gaarne gezien, dat bij de overdracht van het stuk grond te Playa Lechi aan het Land een zinsnede werd opgenomen, dat, indien bijv. binnen één jaar na de overdracht geen gebruik werd gemaakt van de grond, dit weer aan het Eilandgebied Bonaire moet worden teruggegeven.

Verder zeide de heer Abraham nog, dat er een overeenkomst is gesloten, dat wanneer het Hotel klaar is al het personeel — de technici uitgezonderd — Bonairianen c.q. Antillianen moeten zijn.

De heer Beukenboom was ook blij te vernemen, dat er een hotel komt en was ook de mening toegedaan, dat de zinsnede, die de heer Abraham wilde invoegen heel belangrijk was. Tot slot was de heer Beukenboom verheugd te vernemen, dat het personeel van het hotel uit Bonairianen zou bestaan, want hij had nooit durven denken, dat het anders zou zijn.

Waarschuwend woord

Ondanks zijn instemming met het plan een nieuw hotel op Bonaire te bouwen, kan een woordvoerder van de P.P.B.U., de heer Chirino, het niet verhelen, dat zijn fractie het weinig elegant gevonden heeft het nieuws van het nieuwe hotel uit de krant te hebben moeten vernemen. Hij liet ook een waarschuwend woord horen omtrent de opzet van dit grote hotel met zijn vermakelijkheden als een casino. Ook de heer Snijder voerde nog het woord namens de D.P.B.-fractie, waarna ook dit agenda-punt met algemene stemmen werd aanvaard.

„Moeten de toeristen op straat blijven?"

De heer Abraham sprak bij de behandeling van punt 6 over de N.V. O.G.E.M., voor wat betreft stroomlevering en uitte zijn afkeuring over het feit, dat tot op het ogenblik de dorpen Noord-Salinja, Nikiboko en Terra Corrá geen stroom hadden, omdat de motoren van de OGEM te zwak waren. Hij vond, dat het nu hoog tijd werd om de NV. OGEM over te halen grotere en betere motoren aan te schaffen.

Ook had de heer Abraham nog geruchten (die, naar intussen vernomen is, op waarheid berusten — red.) vernomen, dat het „Zeebad" per 20 september as. gesloten zou worden voor één maand. Hij vond het geen manier van doen. De heer Abraham riep met stemverheffing uit: „Als de toeristen naar hier komen, moeten ze dan op straat blijven? Waarvoor geven wij dan zoveel geld uit aan propaganda voor het toerisme?"

De voorzitter antwoordde hierop, dat dit inderdaad waar was, dat het „Zeebad" per 20 september as. voor één maand gesloten zal worden. De brief van de manager over de sluiting heeft hem pas twee dagen geleden bereikt. Hij vondt het ook een vreemde manier van doen, want zoiets hadden ze tenminste een paar maanden van tevoren moeten bekend maken. In ieder geval hij heeft fotocopieën van bedoelde brief gestuurd aan het Bonairiaanse Toeristenbureau op Curaçao en de commissarissen van de directie van het hotel.

De heer Beukenboom, die hierna het woord kreeg, merkte geestig op: „Mijnheer de voorzitter, schrik niet, maar ik moet zeggen dat ik het eens ben met de heer Abraham en dat deze toestanden niet langer kunnen blijven bestaan. Wij moeten proberen Bonaire vooruit te helpen en aan deze toestanden een eind te maken.'

Reeds eerder had het raadslid Chirino klachten geuit over de electriciteitsvoorziening, die de laatste tijd veel te wensen zou overlaten, waardoor het kon gebeuren, dat op een gegeven ogenblik de straatverlichting het begaf.

Om 23.15 uur sloot de voorzitter de vergadering, welke een tamelijk rustig en harmonisch verloop had gehad.

Honderddertig leerlingen op Technische School Bonaire

De Technische School op Bonaire mag zich verheugen in een gestadige groei. Bij het begin van het nieuwe schooljaar bedroeg het aantal leerlingen honderdendertig.

Deze zijn verdeeld over drie klassen voor metaalbewerking, waarin de leerlingen theoretische en practische lessen krijgen en evenzo in drie klassen van de timmer-afdeling. Naast deze twee afdelingen **bestaan er ook nog twee klassen waarin alleen practisch onderricht gegeven wordt in metaalbewerking.**

Hoofd van de Technische School is de heer H. Nolten, die hierbij geassisteerd wordt door vijf andere leraren.

Overweldigend succes van Jeugdzorg-bazaar

De grootse bazaar, gehouden in de Sociedad Bolivariana ten bate van de Stichting Jeugdzorg, is een overweldigend succes geworden.

De verkoop, die 3 dagen zou duren, werd noodgedwongen na 2 dagen geëindigd, daar alle artikelen waren uitverkocht door de enorme toeloop van het publiek.

De totale opbrengst bleek f 12.304.—

Het is het Damescomité een behoefte zijn dank uit te spreken, allereerst aan de firma Spritzer en Fuhrman voor haar meer dan vorstelijke gift. Zoals bekend immers, zijn de goederen door de Firma Spritzer en Fuhrmann geheel gratis geschonken en is de opbrengst van f 12.304.— geheel voor de Stichting Jeugdzorg.

Verder wenst het comité de Sociedad Bolivariana ten zeerste te bedanken voor de verleende gastvrijheid; en verder een ieder die heeft meegeholpen aan het welslagen van deze zo succesvolle bazaar, en aan het publiek in het algemeen dat de artikelen zo grif heeft gekocht.

Radioprijsvraag V.G.K.S.

Oplossing V.G.K.S. RADIOPRIJSVRAAG, luidt als volgt:

1. V asum
2. G andhi
3. K orea
4. S an Francisco
5. A nne Frank
6. C oncertgebouworkest
7. T rygve Lie
8. I nvasie
9. V aticaan(stad)
10. I talië
11. T empelhof
12. E lizabeth
13. I ATA
14. T roonsafstand
15. V enezuela
16. Y tunnel(plannen)
17. F lying Enterprise
18. T ailleur
19. I sraël
20. E va Peron
21. N eurenberg
22. J ohan
23. A denauer
24. A ndrea Doria
25. R oosevelt
26. W ageningen
27. E isenhower
28. R usland
29. K lompé
30. E XPO
31. L enstra
32. Y sland
33. K arel Doorman
34. H irosjima
35. E instein
36. I ran
37. D e Gaulle

De slagzin was dus:
„VGKS ACTIVITEIT VIJFTIEN JAAR WERKELIJKKHEID".

Namen der winnaars der prijsvraag volgen hierbij:

Fraaie inzendingen:
ƒ 25.— A. G. Treling, Jan Steenstraat 33, Negropont
ƒ 20.— Iris Chundro, Gaitoweg 7
ƒ 15.— Henk Herwig, Jan van Nassaulaan 5

Originele inzendingen:
ƒ 25.— W. H. Zeeman, Emmalaan 16
ƒ 15.— Eddy Waas, Hispaniolaweg 8
ƒ 15.— J. L. Willems, Kanga 140
ƒ 10.— mej. L. U-A-Sai, Jongbloedweg 201
ƒ 10.— G. G. A. Lips, Parallelweg 28

Normale inzendingen:
Twintig prijzen van ƒ 25.— elk voor: de dames A. M. W. van der Meer-van Opheusden, Postbus 583
J. B. Vogel-Jeekel, Amalia van Solmslaan 13
A. Boonstra, Valkenweg 17
A. Staal, Willem de Zwijgerlaan 7a.
en de heren
J. Verzijlbergen, Tjerk Hiddeslaan 13
J. van [illegible], Roebweg 2
C. van [illegible], Ficusweg 5
C. Admiraal, Mgr. Kiecksenweg 12
D. Jansen van Galen, Stoppelweg 5
I. M. Slagter, Alexanderlaan 10
A. Th. Bakker, Jac. Binckesstraat 21
D. J. Zoet, Heemskerklaan 2
F. C. van Emmeloort Stein, p/a Hotel Negropont
J. Herweijer, Mauritslaan 1
A. C. Noordhoek Hegt, Valkenweg 12
G. H. van Leeuwen, Emmalaan 10
J. L. Wenink, Bosweg 8
J. P. M. van Heeswijk, p/a afd. OS, Shell Curaçao NV
T. W. van Deelen, Prinsenlaan 17
Th. M. J. Peters, Valkenweg 8.

Alle prijzen zullen per chéque worden thuis bezorgd. De inzenders van de inzendingen onder de benaming „fraai" of origineel" kunnen desgewenst hun oplossingen afhalen aan het secretariaat van de V.G.K.S., Hoofdkantoor Shell Curaçao N.I., Emmastad.

De winnaars in deze beide categorieën kunnen echter niet vóór 1 oktober a.s. over hun oplossingen beschikken. Na die datum kunnen zij echter worden afgehaald aan bovengenoemd adres.

AGENDA

„La Virgen de Coromoto" geheel in het spaans.

Roxy, 7.00 en 9.00 uur:
„Souvenir d'Italie" (Hasta siempre Italia) in het italiaans met spaanse tekst.

West-End 7.00 en 9.00:
„Dodende liefde" („Todliche liebe") 7.00 uur Dames - 9.00 uur heren.

Caribe, 8.00 uur:
„The wayward girl" in het engels met spaanse tekst.

Royal, 8.00 uur:
„Pancho Lopez."

Cultureel Centrum:
„Der Apfel ist ab" in het duits met ned. onderschriften.

VANDAAG:

Cinelandia, 7.00 en 9.00 uur:
„The sign of zorro" in het engels met spaanse tekst.

Roxy, 7.00 en 9.00 uur:
„Souvenir D'Italia" (Hasta siempre, Italia) in het italiaans met spaanse tekst).

West-End 7.00 en 9.00
„Dodende liefde" (Todliche liebe)

Caribe, 8.00 uur:
„Young and wild"

Royal 8.00 uur:
„Voile in the mirror"

EMMASTAD

Wachtdiensten
Shell Curaçao N.V.
Telefoon Afdeling
kantoor open 07.00 - 23.00 tel. 2307
A. G. Treling 23.30 - 07.00 " 2167
b.g.g. " 2400

Afdeling Personeel
H. D. Wilsoe, P. L. Jansenstraat 13, tel. 0-13453
B.g.g. nadere inl. tel 2400

Materialen Dienst
H. C. Engelsman " 4504

Rederij/Scheepsagentschappen
H. Dania tel. 3693

Theater Asiento
„Filmliga".

EILANDGEBIED CURACAO

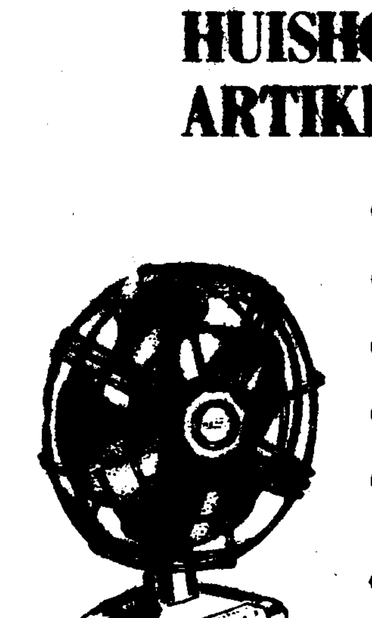
De wnd. Gezaghebber van het eilandgebied Curaçao maakt bekend, dat de Shell Curaçao N.V. aan het Bestuurscollege van voormeld eilandgebied een verzoek heeft gericht tot

UITBREIDING VAN HET GASOLINE-STATION VAN N.V. SCHEIDELAAR TE MUNDO NOBO,

welk verzoek, vanaf heden, gedurende veertien dagen ter visie ligt op het Centraal Bestuurskantoor, Scharlooweg 35, Afdeling Algemene Zaken, gedurende welk tijdvak ingevolge de Hinderverordening Curaçao, eenieder het recht heeft schriftelijk zijn bezwaren tegen de uitbreiding kenbaar te maken.

De wnd. Gezaghebber,
W. G. DE HASETH.

DEGELIJKE HUISHOUDELIJKE ARTIKELEN

- Gasfornuizen
- kerosene fornuizen en stoven
- foodmixers
- electrische fans
- roestvrije stalen pannen met koperen bodem
- strijkijzers en broodroosters
- aardewerk passen serviezen
- komplete keuken-uitrustingen

C. T. C.
Metropolis en Otrabanda
- KWALITEIT
- KEUZE
- KONKURERENT

„LA GANGA"
Prinsenstraat 63, tel. 11334
Uw voordeligste adres voor:
- Huishoudelijke artikelen
- Schoolbenodigdheden
- Gramophoonplaten en radio's
- Feest-artikelen en toilet-artikelen

OH!!
Wat beeldig!!
BEDRUKT 100% KATOEN
uit Engeland
Casa de Lannoy
De R'kade 36 t.o. Postkantoor

CERRO BONITO
Elke DONDERDAG van 16.00 - 23.00 uur
HOLLANDSE ERWTENSOEP
ook om mee te nemen.
Pietermaai 160,
telefoon 11739

A. A. M. ZWAGER
arts
PRAKTIJK HERVAT

GEM. HUIS
TE HUUR GEVRAAGD per 1 OCT. tot MAART, door echtpaar zonder kinderen.
Brieven onder nummer F bureau v.d. blad.

Een keurcollectie
Geborduurde linnen stoffen
Iets fantastisch!
Biezondere mooie tinten.
en ... SIMPLICITY PATRONEN
Ackerman N.V.
Breedestraat (O)

TE HUUR
frisse gemeubileerde
zit- slaapkamer
met bad
in goede omgeving
Brieven onder letter C9 aan het bureau v.d. blad

TE KOOP
1 salon-zitje
best. uit: 4 stoelen en tafel, 1 eenpersoonsbed met Simmons matras, 1 Philips radio-gramofoon kast.
Dr. Eykmanweg 3 tussen 6 en 8 uur

TE HUUR
Gemeub. HUIS
van 16 NOV. 1959 tot 1 MAART 1960.
Huurprijs fl. 250.— per maand.
Reigerweg 4, Damacor
Tel. 35978 .

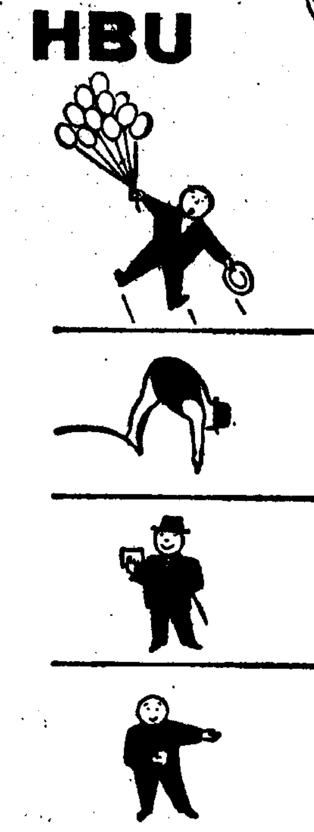
„CINELANDIA" HEDEN WOENSDAG 9 ... OM 7.00 en 9.00 N.M.

De mooie religieuze film die ... der zeker moet zien! Een ... Mexikaanse film op bijzonde... ze verfilmd! Ziet de versc... van O.L. Vrouw aan de in... van Coromoto!
Geheel in het Spaans.
f. 1.50 - f. 0.90. — Om 7.0...
Kinderen halve prijs.
Donderdag 10, Vrijdag 11, Zaterdag 12 September om 7.00 en 9.0...
Zondag 13 om 8.30 n.m. — De Walt Disney produktie:
„THE SIGN OF ZORRO" Met Guy Williams - Henry Calvin - Li...

„ROXY" HEDEN WOENSDAG 9, DO... DAG 10 SEPT. OM 7.00 en 9.0...
PREMIERE van een zeer vermakelijke en romantische Italiaan... verfilmd in prachtige TECHNICOLOR, met:
JUNE LAVERICK - ISABELLE COREY - INGE SCHOEN... VITTORIO DE SICA - ALBERTO SORDI e.a. in:
„Souvenir D'Italie" (Hasta Siempre, Itali...
In het Italiaans met Spaanse tekst.
Een Engels, Duits en Frans meisje op zoek naar liefde in Italie! ... van de prachtige panoramas, romantiek, muziek en vermaak naa... lusten
f. 1.50 - f. 0.90. Kinderen geen ...

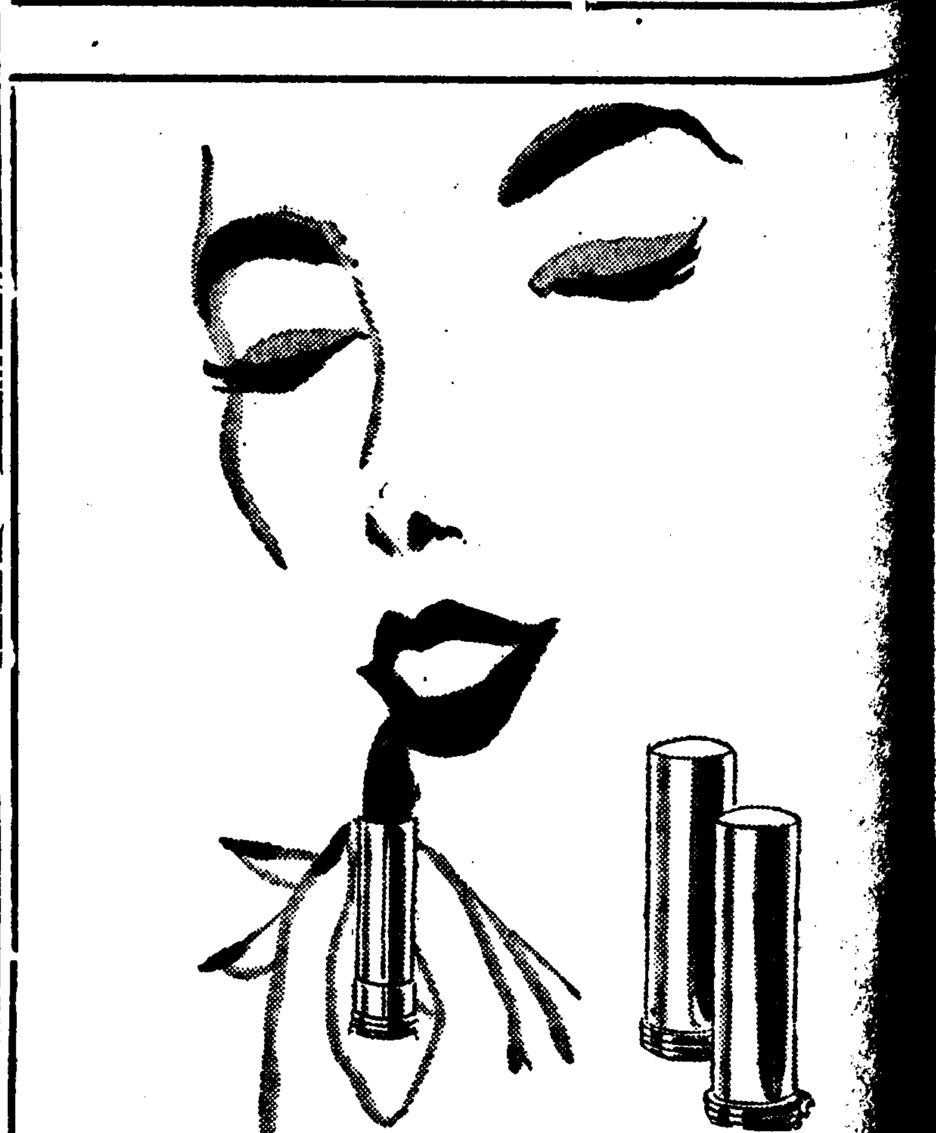
HBU HBU

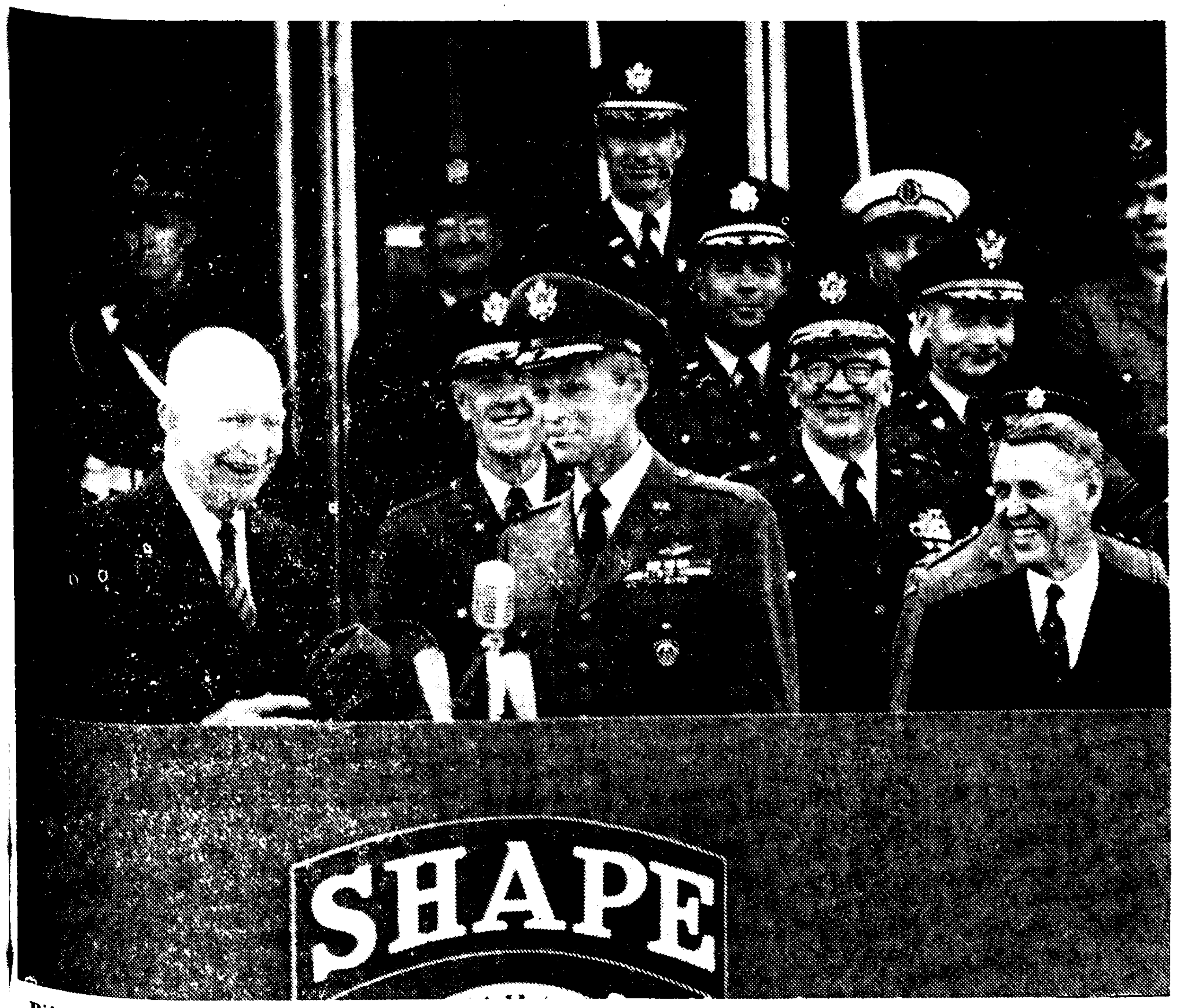
koers omhoog
duik omlaag
een HBU-bankboekje (zonder koersrisico)
Het Biedt U 2,1% rente
Ook voor bankboekjes: de HBU
HOLLANDSCHE BANK-UNIE
WILLEMSTAD Breedestraat 1 (P) Telefoon 11340
WILLEMSTAD Agentschap Otrabanda Breedestraat 7 (O) Telefoon 24050
ORANJESTAD Nassaustraat 92 Tel. 1200 — 1204
SAN NICOLAS Bernard v. d. ... Zeppenfeldstr... Telefoon ...

CASA SEIBALD
Heerenstraat 19 — Tel. 13395
HET ADRES VOOR
HEREN
- Prachtige sortering SPORT-JASJES in diverse kleuren
- HEREN COSTUUM (wollen en dacron)
- HOEDEN, zie onze buitengewone mooie modellen in onze etalage

DAMES
- JAPONNEN, pas ... gen voor elk geleg...
- HOEDJES, prachtig... modellen in alle ...
- LINGERIE, van ... Van Raalte

LIPSTICK
BY DOROTHY GRAY
IN ALLE MODERNE KLEUREN
LA CASA AMARILLA

Bij zijn bezoek aan het hoofdkwartier van de NAVO werd Eisenhower ontvangen door Generaal Norstad, opperbevelhebber van de Noord-Atlantische strijdkrachten. (foto U.S.I.S.)

Eisenhowers tournee door Europa

PARIJS bereidt Eisenhower illustere ontvangst

Het publieke hoogtepunt van president Eisenhowers staatsverblijf in Parijs is zonder enige twijfel het traditionele bezoek geweest aan het Parijse „Hotel de Ville", dat ditmaal echter een in het geheel niet traditioneel karakter droeg. Het speelde zich voornamelijk buiten af op een voor de hoofdingang opgericht feestelijk versierd podium, nadat tijdens een korte ceremonie „binnenshuis" burgemeester Devraigne de Amerikaanse president een gouden sleutel had overhandigd als symbool van de hem door het volk van Parijs toegedragen bewondering en dankbaarheid. En na die symbolische plechtigheid dan namen de beide presidenten, Eisenhower en De Gaulle, zij aan zij in fauteuils plaats op het podium, gekeerd naar een van geestdriftig publiek tot ver in alle omliggende straten uitpuilende Place de l'Hotel de Ville, overgoten door het late namiddagzonlicht, dat ook de bonte vrolijke architectuur van de brede stadhuisgevel in een genoeglijke gloed zette. De „ambiance" was oprecht feestelijk; tevredenheid zat allerwegen in de lucht en van tevredenheid straalden de gezichten van de beide protagonisten, Eisenhower en De Gaulle, voor wat deze laatste betreft: voor zover hij zijn gezicht ooit toestaat te stralen.

„Goede, dierbare, royale" strijdmakker gehuldigd

Er was gespannen verwachting naar hetgeen een van hen zou gaan vernemen, toen president De Gaulle onder luid gejuich naar het spreekgestoelte schreed; hoewel reeds algemeen als nieuws verbreid was, dat het van de eerste momenten af op het vliegveld Le Bourget tussen de beide staatslieden, oude bekenden en strijdmakkers, zeer geboterd had althans op het vlak van het menselijke contact. President De Gaulle sprak niet „om iets te zeggen" en al stak hij wat hij zei in bedekte termen, de zinspelingen op wat er al sinds maanden publiekelijk te doen is, rondom zekere Frans-Amerikaanse controversen, waren duidelijk genoeg. En een luide ovatie liet het publiek dan ook los, toen hij aan het slot van zijn toespraak gekomen met bijzonder ferme nadruk verzekerde: „Eh bien, ik kan zeggen, dat het allemaal zeer goed is gegaan tussen ons beiden". Hetgeen, daar de spreker pas enkele uren van gesprek deels onder vier ogen met zijn bezoeker achter de rug had, als een door De Gaulle persoonlijk verstrekt eerste „communiqué" kon worden opgevat, waarbij het overigens is gebleven.

Voorafgaand aan deze conclusie had president De Gaulle onder andere gesproken over de Frans-Amerikaanse vriendschap, die een „constante" is der geschiedenis en die in het belang is van de gehele wereld; over de noodzaak, die zich aan de Verenigde Staten en Frankrijk had voelbaar gemaakt om hun inzichten te „accorderen" en dat het daarbij een bijzonder goed ding was, dat Frankrijk te maken had met een president der Verenigde Staten, die generaal Eisenhower is, aan wiens zijde hij reeds was gegaan gedurende een bijzonder zware periode der historie. En, zinspelend op Eisenhowers initiatief voor de ontmoeting met de Russische premier, Chroesjtsjov verklaarde hij daarvan dat dit, n het westen zich saamhorig betoon wellicht de wereld „enige schrede zal kunnen doen zetten op de weg naar ontspanning, in afwachting van het moment, waarop wij tot een werkelijke vrede zullen kunnen geraken."

Groot applaus klonk uit de enorme volksmassa wederom op, toen op zijn beurt president Eisenhower zich achter de microfoon opstelde. Hij sprak in het Amerikaans, maar wel haast iedereen herkende voortdurend terugkerende woorden als „Liberty", „Peace" en natuurlijk „France"; zij waren allemaal net sein voor luide en geestdriftige bijval. De werkelijkheid is, dat de Amerikaanse president zich politiek van iedere concrete zinspeling onthield en zich voornamelijk vastklampte aan uiterst goed gemeende gemeenplaatsen. Hij verklaarde zich aangegrepen en blij over de hem door het dierbare Parijs bereide ontvangst en „wanneer het hart zo boordevol is", aldus Eisenhower, „heeft de stem moeite om te spreken." Hij gewaagde van „de vrede, die wij willen bereiken voor u, uw kinderen en uw kleinkinderen."

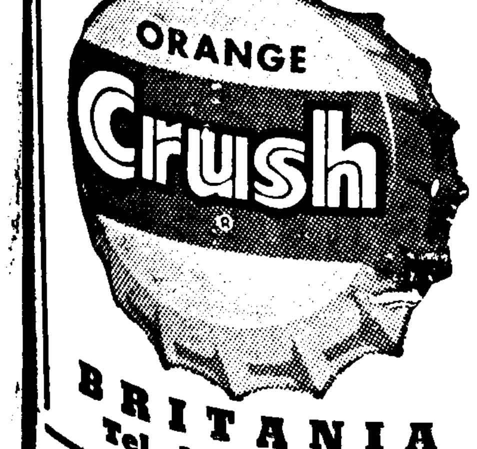
En tot slot, zo zeide hij, breed de armen uitstrekkend naar de enorme massa, wilde hij het enige zinntje Frans spreken, dat hem momenteel ter beschikking stond en dat zinnetje was: „Je vous aime, tous!" Een orkaan van applaus verzekerde Ike nogmaals van de welgemeende wederliefde.

Onmiddellijk voorafgegaan aan deze episode op het stadhuisplein was de kranslegging op het graf van de Onbekende Soldaat, hetgeen verklaarde waarom van de beide presidenten, die van Frankrijk in de welbekende generaalsuniform was gestoken, klein tenue. Van de Quai d'Orsay, waar president Eisenhower te Parijs logeert in het daar voor staatshoofdelijke gasten gereserveerde zogenaamd „koninklijk appartement" — het Elysée biedt sinds De Gaulle er met zijn staf van medewerkers is ingetrokken, geen ruimte meer — over de Champs Elysées naar de Arc de Triomph en vandaar wederom over de Champs Elysées en verder over de Place de la Concorde en door de Rue de Rivoli naar het stadhuis, was het voor Eisenhower en De Gaulle één ononderbroken ware triomftocht geweest. En het was zichtbaar, dat beiden, naast elkaar staande in de open auto, er intens van genoten.

Maar generaal De Gaulle liet Eisenhower alle eer en het was deze die met zijn bekende blijde mimiek en opgewekte manualen onvermoeibaar reageerde. Ook de hoog tussen de schoorstenen voor de veiligheid wakende brandweerlieden ontgingen hem daarbij niet. De schatting van minstens een miljoen langs de route rondom de Etoile en op het stadhuisplein op de been zijnde mensen werd niet overdreven. En de Eisenhower gebrachte fervente volkshulde te interpreteren als niet slechts geldend de „organisator van de geallieerde Europese bevrijdingsslag" zals De Gaulle hem noemde, maar tenminste evenzeer de Amerikaanse president die niets vuriger verlangt dan met ere de vredespresident te zijn, is zeer waarschijnlijk een juiste interpretatie. En behalve dit alles: het is, mede dank zij het stralende laatzomerweer, een buitengewoon geslaagde dag geweest van feestelijk groot gala, zoals Parijs er zich maar weinig herinnert. Althans zeker in luister zal de ontvangst, die de Franse hoofdstad zijn illustere gast heeft bereid, die te Bonn en te Londen de loef afsteken.

Een in het Elysée door De Gaulle aangeboden staatsbanket heeft deze eerste dag beëindigd. Tweehonderd voornamelijk Franse en Amerikaanse persoonlijkheden zaten daarbij aan en tot de genodigden behoorden alle nog in leven zijnde Franse oud-premiers. Dat zijn er achttien, maar vijf hunner, onder wie Daladier, hebben er de voorkeur aan gegeven zich te doen verontschuldigen.

DRINK

BRITANIA
Tel. 12378 — 12678

SCHACHT eregast in Indonesië

Dr Hjalmar Schacht, de vroegere minister van financiën uit de regering-Hitler, is met vrouw en dochter in Djakarta aangekomen.

Hij verklaarde na aankomst, dat het uitsluitend van de Indonesische autoriteiten afhing of er van gedachten gewisseld zal worden over financiële vraagstukken. De Indonesische minister van buitenlandse zaken, Subandrio, zei, dat Schacht de twee dagen dat hij in Djakarta blijft, de — niet-officiële — eregast van de Indonesische regering zal zijn.

Sterke Chinese troepenconcentraties aan grenzen van India

Volgens betrouwbare gegevens, die te Gantok ontvangen zijn, zouden de Chinese troepenconcentraties nabij de grenzen van India, Sikkim, Bhoetan en Nepal 40.000 man omvatten. In Bhoetan vreest men, dat de Chinezen een infiltratiepoging zullen doen in oktober ter gelegenheid van de dag van de rode vlag".

Volgens dezelfde bronnen zijn de Chinese troepenconcentraties bijzonder sterk in de streek van Tibet tegenover Nepal en de Indische provincie Ladakh. Bij Sikkim legeren de Chinese soldaten op drie kilometer van de berg Nathuma, die de natuurlijke grens tussen Sikkim en Tibet vormt

Openbare verkoop krachtens Rechterlijk Bevel

Op Donderdag, 1 october 1959, des voormiddags om 10 uur zal ten overstaan van ondergetekende waarnemend-notaris ten kantore van de N.V. De Spaar- en Beleenbank van Curaçao, Breedestraat 27 (P.), alhier, krachtens vonnis van de heer Rechter in het Gerecht in Eerste Aanleg, zittingsplaats Curaçao van 20 juli 1959, in het openbaar worden verkocht:

het motorschip „San Marcos", liggende in de haven van Curaçao aan de Salazarwerf, metende 145.02 ton bruto en 75 ton netto, voerende een reddingsboot en getuigd met een schoorsteen, een mast, twee lieren, een anker en voorzien van twee motoren, varende onder Amerikaanse vlag en in eigendom toebehorende aan de heer C. E. Milier Jr. wonende te Guatemala City.

De veilingsconditien zijn op 29 augustus 1959 ter griffie in het Gerecht in Eerste Aanleg gedeponeerd en liggen van heden af ter inzage ten kantore van Notaris Mr. E. C. Henriquez, Kerkstraat 10A, alhier.

J. A. SCHULTKAMP,
wnd. notaris.

ACTIVE SALESMAN

wanted, for large line of Liquors. Applications in person, with good references necessary.

●

Morris E. Curiel & Sons Inc.

Breedestraat 44-(P)

Adverteer in de AMIGOE

Bij aankomst in Parijs werd Eisenhower verwelkomd door De Gaulle. Nadat de beide staatslieden de nationale liederen aanhoord hadden, inspecteerden zij de opgestelde ere-wacht. (foto U.S.I.S.)

CIJFERS OVER ENGELSE KATHOLIEKEN ZIJN NIET BETROUWBAAR

Schadelijk voor het katholiek onderwijs

(Van een speciale correspondent uit Engeland)

Het is een bekend (en openlijk erkend) feit dat de administratie van de Katholieke parochies in Engeland en Wales ontoereikend en in vele gevallen chaotisch is, met het gevolg dat alle getallen omtrent de groei van het Katholicisme in Engeland en Wales vrijwel geheel onbetrouwbaar zijn. Eens per jaar publiceert het episcopaat in „The Catholic Directory" de laatste getallen voor het voorafgaande jaar. Maar deze getallen hebben geen betekenis. In „The English Catholics: 1850-1950", dat verscheen bij het eeuwfeest van het herstel van de hiërarchie, schreef professor Denis Gwynn als volgt: „Het is noodzakelijk er de nadruk op te leggen dat de beschikbare statistieken lijden aan vaagheid. De „Catholic Directory" begon pas in het jaar 1900 met het publiceren van statistieken over de Katholieke bevolking. Sedert dien zijn min of meer regelmatig getallen gepubliceerd. Maar zelfs de jaren voorafgaand aan 1939 (toen de oorlogsomstandigheden alle accuratesse uitsloten) konden de getallen nooit als betrouwbaar worden beschouwd. Bij het samenstellen van de jaarlijkse „Catholic Directory" was het de regelmatige gewoonte officiële informatie rechtstreeks te betrekken van elke pastoor of kloosteroverste, en vervolgens de getallen ter verificatie voor te leggen aan de secretaris van de bisschop van het diocees. Vertraging en verschillen in de cijfers konden slechts worden verwacht. Maar men vond het onmogelijk om een uniform stelsel in te voeren voor het uitwerken van zelfs de meest voorname totaalcijfers. Sommige diocesen bijvoorbeeld plachten een geschat totaal te sturen in afgeronde cijfers, terwijl anderen streefden naar nauwkeurigheid. Sommige diocesen lieten de cijfers gedurende een aantal jaren geheel onveranderd om vervolgens een ander afgerond totaalcijfer te verstrekken waarnaar duidelijk slechts een slag geslagen was. Andere diocesen plachten nauwkeurige getallen te geven; maar het was altijd onmogelijk voor pastoors in dichtbevolkte districten om precies te weten hoe veel Katholieken op een gegeven moment woonden in de parochie. Er was geen enkele denkbare methode om onderscheid te maken tussen praktiserende en niet-praktiserende Katholieken . . . Zelfs in de statistieken voor doopsels en bekeringen heerste chaos."

Huisbezoek zeldzaam

Proffesor Glynn meent het goed. Hij meent het veel te goed. Op grond van een bijna vijftien jaar lange ervaring van het Engelse parochieleven durf ik rondweg als mijn mening geven, dat de parochie-administratie in Engeland en Wales geheel onbetrouwbaar is en dat de cijfers welke de laatste jaren verschenen zijn in de „Catholic Directory" geen enkel vertrouwen verdienen. In 1949 bedroeg het aantal Katholieken in Engeland en Wales 2.760.000 op een bevolkingstotaal van 43.000.000. Dat althans waren de officiële cijfers volgens de „Directory" Vele Katholieken meenden dat het getal niet strookte met de werkelijkheid en dat het best mogelijk was dat men het aantal Katholieken met een miljoen had onderschat.

Wat zijn hiervan de oorzaken? Een van de voornaamste oorzaken is - uitzonderingen daargelaten - dat huisbezoek zeldzaam is. Dit ogenschijnlijk verzuim van de Engelse parochiegeestelijken moet hun niet verweten worden als een ernstige tekortkoming. Onder meer beschouwen vele Engelse Katholieken huisbezoek „ex professo" als niet geheel strokend met de goede maatschappelijke manieren.

Verder is het helaas waar dat, tengevolge van onvoldoende roepingen van Engelse zijde, de parochies veelal onder leiding staan van Ierse pastoors. Deze pastoors voelen zich dikwijls niet thuis in Engelse gezinnen, en omgekeerd menen vele Engelse Katholieken dat de aanwezigheid van zovele Ierse pastoors en kapelaans onnodig de indruk versterkt bij niet-Katholieke Engelsen dat het Katholicisme niet-Engels, buitenlands, of zelfs exotisch is. Wat er ook van zij, de getallen welke de pastoors jaarlijk aan de bisschoppen sturen zijn niet, en kunnen niet betrouwbaar zijn. Nog minder betrouwbaar zijn de geschatte getallen omtrent niet-praktiserende en afgevallen Katholieken. Niet lang geleden organiseerde een ijverige pastoor in Oost-Londen met de bijstand van een groot aantal even ijverige leken een onderzoek van huis tot huis in eigen parochie. Men vond letterlijk straten vol gezinnen, meestal Iers of van Ierse kom-af in de tweede of derde generatie, die niet langer praktiseerden maar die voldoende over hadden gehouden van een ingewortelde sensus catholicus om het bezoek van een Katholiek geestelijke met oprechte vreugde te begroeten.

uw eigen correspondent eveneens een klopjacht.

Hij verzocht zijn gelovigen te proberen te achterhalen wie van hun buren wellicht Katholiek of niet-praktiserend Katholiek waren. De goede man had enig succes, maar het succes had groter kunnen zijn indien deze klopjacht niet vanaf het begin bemoeilijkt ware geweest door een eerder genoemd aspect. Onze pastoor is namelijk Iers. Niet alleen is hij Iers, maar hij beschouwt zich tevens (en niet geheel ten onrechte) als missionaris. Hij beging evenwel de taktloze onvoorzichtigheid om op een zondagmorgen een preek te houden waarin hij met een rood gezicht en een stem ziedend van heilige toorn verklaarde dat hij, als Ier, in Engeland niets te maken had en dat het verre van fraai was dat Engelse Katholieken niet konden zorgen voor het bemannen van hun pastorieën met Engelse priesters. Het was natuurlijk allemaal waar, maar de goede man versterkte in zijn ijver alleen maar het gevoel van zijn Engelse parochianen dat hij hen als Katholieken niet voor vol aanzag. „Most embarrassing, most embarrassing," zei na afloop van de preek een Engels geloofsgenoot tegen mij.

Het voorafgaande geeft enig denkbeeld van de redenen waarom de statistieken over de katholieke bevolking zo onbetrouwbaar zijn. Dit laatste is op zichzelf beschouwd een vrij ernstig verschijnsel. Maar men zou met een zekere Godsgelovige gelatenheid kunnen zeggen dat het er weinig toe doet, en dat het tot troost strekt dat, indien de getallen onbetrouwbaar zijn, het werkelijk aantal katholieken waarschijnlijk aanzienlijk groter is dan de dromerige statistieken doen vermoeden.

Maar er zit een andere ernstige kant aan het geval, ernstig in de zin dat het de katholieken van Engeland veel geld zou kunnen kosten en waarschijnlijk reeds gekost heeft. Als namelijk in een of andere stad of landelijk district de kerkelijke autoriteiten zich tot het Britse ministerie van onderwijs wenden om te vragen om een bijdrage voor de bouw van een nieuwe katholieke school, krijgen zij dikwijls tot antwoord: „Volgens onze informatie is het aantal katholieken in uw parochie of district te gering om een regeringsbijdrage voor een nieuwe school te rechtvaardigen." Indien evenwel de kerkelijke autoriteiten cijfers, d.w.z. betrouwbare cijfers, beschikbaar hadden, zou de minister van onderwijs de eerste zijn om zijn goedkeuring te hechten aan een regeringsbijdrage. En het is zeker dat bijdragen geweigerd zijn in gevallen waar de kerkelijke autoriteiten wisten dat ze recht hadden op de bijdrage maar zulks niet met betrouwbare cijfers konden aantonen.

Eisenhower uit Europa vertrokken

President Eisenhower is maandag uit Schotland naar Washington vertrokken. In verband met de slechte weersomstandigheden zal het vliegtuig geen tussenlanding op IJsland maken.

—

Op 15 september zal de ondergrondse van Haifa officieel in dienst worden gesteld.

N OF M

door

AGATHA CHRISTIE

55

Maar, hoewel het wijsje verminkt was...... 't was te herkennen.

't Dateerde uit de vorige oorlog...... en was in deze tijd weer in zwang gekomen.

Als jij 't enige meisje ter wereld was, en ik de enige man......

Hoe vaak had hij dit in 1917 niet geneuried?

Die vent, voor de duivel! Waarom kon hij de wijs niet houden?

Plotseling bleef Tommy stokstijf liggen. Die eigenaardige valse tonen kwamen hem, vreemd genoeg, bekend voor. Er was beslist maar één enkele kerel, die bij die bepaalde regel altijd „bui" ging, en dan altijd op die ene, bepaalde manier!

Allemachtig, het is Albert! dacht Tommy.

Albert, die in de buurt van Smokkelaars Welvaren rondneusde. Albert was heel dicht bij, en hij lag hier vastgebonden en niet in staat ook maar iets te bewegen, niet in staat één geluid te geven......

Wacht eens even! Was dat zo?

Eén enkel geluid kon hij geven...... het ging wel niet zo gemakkelijk met de mond dicht als met de mond open, maar het kon.

Tommy begon wanhopig te snorken. Hij hield zijn ogen gesloten, klaar om een diepe slaap te veinzen, als Appledore naar beneden mocht komen...... hij snorkte en snorkte......

Korte snork, korte snork, korte snork...... even wachten...... lange snork, lange snork, lange snork... even wachten...... korte snork, korte snork, korte snork......

Toen Tuppence was weggegaan, bleef Albert in grote verwarring achter. Met het ouder worden was hij langzaam van begrip geworden, maar dat begrip was sterk en goed ontwikkeld.

De stand van zaken in het algemeen scheen hem totaal verkeerd toe. Om te beginnen was de oorlog al helemaal verkeerd.

Die Duitsers, overpeinsde Albert, somber en bijna zonder wrok, roepen al maar Heil Hitler, lopen in de paradepas en overstromen de wereld, smijten met hun bommen, schieten met machinegeweren en doen, in het algemeen gesproken, vervloekt vervelend. Daar moest nu maar eens een eind aan worden gemaakt, dat stond wel vast...... en zoals het zich tot vandaag liet aanzien, had niemand er nog een eind aan kunnen maken.

En nou had je dan die Mrs. Beresford — als je over een aardige dame sprak, dan was zij het wel — die zich moeilijkheden op haar hals haalde en nog meer moeilijkheden zocht en hoe moest hij daar nou een eind aan maken? Het zag er niet naar uit, dat hij het zou kunnen. Het ging tegen die Vijfde Colonne en dat was me een raar zoodje! Sommigen waren nog Engels ook! Schandalig, dat was het!

En nu was de baas — de enige, die mevrouw altijd nog in haar onstuimigheid had kunnen remmen — de baas was nu ook zoek. Het zinde Albert helemaal niet. Het zag er naar uit, alsof die Duitsers hier tenslotte wel eens achter zouden kunnen zitten.

Ja, het zag er inderdaad niet best uit. Het zag er naar uit, dat Mr. Meadowes er een te pakken had gekregen.

Albert had niet de neiging om diep op een zaak in te gaan.

Zoals de meeste Engelsen voelde hij de dingen goed aan en begon er net zo lang om heen te snuffelen, totdat hij, op de een of andere manier, de zaak in het reine had gebracht. Van het punt uit redenerend, dat de baas gevonden moest worden, ging Albert, net als een trouwe hond, op pad om hem te zoeken.

Hij ging niet van een vastgesteld plan uit, maar begon op precies dezelfde manier als hij doorgaans op zoek ging naar de handtas van zijn vrouw of zijn eigen bril, wanneer die onmisbare artikelen waren zoekgeraakt. Dat is te zeggen, hij ging naar de plek, waar hij de vermiste voorwerpen het laatst had gezien en begon van daar uit te werken.

In dit geval was het laatste, wat van Tommy bekend was, dat hij bij overste Haydock op Smokkelaars Welvaren had gedineerd en dat hij daarna naar Sans Souci was teruggekeerd en het laatst gezien was, toen hij het tuinhek doorging.

Albert klom dienovereenkomstig de heuvel op tot aan het hek van Sans Souci en besteedde ongeveer vijf minuten met hoopvol naar het hek te kijken.

Toen hem niets lichtgevends te binnenschoot, slaakte hij een zucht en liep de heuvel langzaam op naar Smokkelaars Welvaren.

Albert was eveneens die week naar de Ornate Bioscoop geweest en was zwaar onder de indruk van het thema van de Wandering Minstrel. Wat was dat romantisch! Het kon niet anders, of de overeenkomst met zijn eigen toestand was hem opgevallen.

Hij was, als Gary Cooper, de held van het witte doek, een trouwe Blondel, die op zoek was naar zijn gevangen meester.

Evenals Blondel had hij, in vroeger dagen, aan de zijde van zijn meester gevochten. En nu die meester trouweloos was verraden, was er alleen nog maar zijn trouwe Blondel om hem te gaan zoeken en hem weer in de armen te voeren van zijn geliefde Berengaria.

Albert slaakte een zucht, toen hem de weke melodie weer in de gedachten kwam van Richard, O, mijn Koning, die de trouwe troubadour zo gevoelig onder aan de torens had gekweeld, gaande van het ene kasteel naar het andere.

Jammer, dat hij zelf niet beter een wijsje kon onthouden Het duurde bij hem altijd zo lang, voordat hij een melodie te pakken had. Zijn lippen spitsten zich en hij probeerde een wijsje te fluiten. Ze waren de laatste tijd weer zo die oude mopjes gaan spelen.

Als jij het enige meisje ter wereld was,
en ik de enige man......

Albert bleef staan om het keurig wit geverfde hek van Smokkelaars Welvaren in ogenschouw te nemen. Daar was het nu: daar was de baas gaan eten.

Hij liep de heuvel nog wat verder op en kwam bij het open veld.

Daar was niets. Niets dan gras en een paar schapen.

Het hek van Smokkelaars Welvaren zwaaide open en er kwam een auto uit. Een grote man met golfclubs kwam er uit en reed de heuvel af.

(Wordt vervolgd).

AMIGOE VAN DE JEUGD

ALLEEN OP DE WERELD

Dat Mathieu bang was mij te verliezen, kwam zuiver uit vriendschap en niet uit eigenbelang. Hij had mij heus niet nodig om zijn kost te verdienen. Dat kon hij best alleen af en de eigenschappen, die men daarvoor nodig heeft, bezat hij veel meer dan ik. Hij was bekwamer in het bespelen van alle instrumenten, in het zingen en dansen en in het vervullen van allerlei rollen dan ik. En hij wist veel beter dan ik het „geacht publiek" voor zich te winnen en ze de stuivers uit hun zak te kloppen. Alleen al door zijn glimlach, zijn zachte oogopslag, zijn hagelwitte tanden, zijn open blik raakte hij zelfs de harten, die het minst voor heldhaftigheid overhadden. Hij hoefde zelfs niets te vragen; men gaf alleen om hem plezier te doen.

Dat dit werkelijk zo was, werd wel hierdoor bewezen, dat Mathieu, in mijn ondergrondse tijd, kans had gezien met Cappi achttien francs over te houden.

Honderdachtentwintig francs hadden we tevoren al in kas. Met de achttien francs van Mathieu werden het dan honderdzesenveertig francs. Om de koe te kopen moesten we er nog maar vier francs bij hebben.

Al wou ik niet in de mijnen werken, toch viel het vertrek uit Varses me zwaar, omdat ik afscheid moest nemen van Alex, Oom Caspar en de meester.

Vooruit maar weer!

Met de harp over de schouder en de rugzak vastgegespt tippelden we weer over de grote wegen. Cappi maakte dolle buitelingen in het stof.

Voor ons vertrek hadden we op de kaart onze weg bepaald. We hadden eerst naar Ussel willen gaan en vandaar naar Chavanon, maar later besloten we om eerst naar Clermont te trekken en vandaar de badplaatsen te bezoeken: Saint-Nectaire, Montdore, Royat, Bourboule.

Mathieu had op zijn omzwerving met Cappi een berenleider gesproken, die daar ook naar toe ging, omdat er goed geld te verdienen was. Mathieu wou ook graag goed geld verdienen, want hij vond honderdvijftig francs niet voldoende om een koe te kopen.

Hoe meer geld, hoe mooier de koe; hoe mooier de koe, hoe gelukkiger moeder Barberin; en hoe gelukkiger moeder Barberin, hoe meer plezier wij hadden van ons cadeau.

We moesten dus nu naar Clermont.

Op onze weg van Parijs naar Varses had ik Mathieu leesles gegeven en een beetje muziekonderwijs. Daar wilde ik nu tussen Varses en Clermont mee doorgaan.

Het is mogelijk, dat ik slecht les gaf of dat Mathieu niet goed kon leren in elk geval waren de vorderingen maar zeer matig en langzaam. Hij zat wel met studie in zijn boek te kijken, maar hij las allerlei woorden, die er niet stonden. Soms verloor ik daar mijn geduld bij. Eens gaf ik een klap op het boek en riep uit:

„Wat heb jij toch een harde kop!"

Hij werd daar niet kwaad om, maar keek me met zijn grote, zachte ogen aan en zei glimlachend:

„Da's waar! Die is alleen maar zacht, als je er op slaat. Garofoli was nog zo stom niet. Die had dat direct door."

Hoe kun je nu kwaad blijven, als je zo'n antwoord krijgt? Ik schoot in de lach en we gingen verder.

Maar met de muzieklessen ging het veel beter. Hij maakte daarin zulke grote vorderingen, dat ik me soms verwonderde over de vragen, die hij me stelde; en al heel gauw bracht hij me zelfs in verlegenheid en overbluffte hij me met zijn gevraag, zodat ik geen antwoord wist. Toen we al drie dagen uit Varses waren, kwam hij ook weer met zo'n moeilijkheid.

In plaats van te zeggen: „Dat weet ik niet," gaf ik tot antwoord: „Omdat het nu eenmaal zo is."

Na dit antwoord bleef hij maar stil lopen denken en vroeg me niets meer. Dat was vreemd, omdat hij anders geregeld liep te praten en te lachen. Eindelijk kreeg ik hem zo ver, dat hij zeggen wou, waarover hij liep te piekeren.

„Je bent een goede leermeester," zei hij, „en wat ik geleerd heb, zou geen ander me beter onderwezen hebben maar toch . . . ."

Hier hield hij op.

„Wat, maar toch?"

„Maar toch zijn er misschien dingen, die je ook niet weet. Dat komt bij de grootste geleerden voor, niet waar? Als je me dus antwoordt: „Dat is zo, omdat het zo is," dan is er misschien nog wel een ander antwoord mogelijk, dat je niet geeft, omdat je het zelf nooit gehoord hebt. Daarom stel ik je voor om een niet te duur boek te kopen over de beginselen van de muziek."

„Dat ben ik met je eens."

„Dan wou ik nog wat anders met je bespreken. Als je het goedvindt, zou ik bij een echte muziekleraar willen vragen om één les. In die les zou hij me alle vragen moeten beantwoorden, waarop ik nu nog geen antwoord weet."

„Waarom heb je die ene les niet genomen in de weken, dat je alleen was?"

„Omdat echte leraren betaald moeten worden en ik het geld voor die les niet van jouw geld af wou nemen."

Eerst was ik in mijn ijdelheid geraakt, omdat hij het telkens had over een *echte* leraar; maar zijn laatste woorden kalmeerden me weer.

„Maar, vriend," zei ik, „mijn geld is toch ook jouw geld? Jij verdient het toch even goed en vaak nog beter dan ik. Neem zoveel lessen, als je wilt, dan volg ik ze met jou mee."

Dapper bekende ik mijn onwetendheid:

Eens gaf ik een klap op het boek en riep uit: „Wat heb jij toch een harde kop!"

„Op die manier kan ik zelf ook leren, wat ik niet weet."

We zochten dus een echte muziekleraar. Die vind je alleen in plaatsen van enige betekenis.

Op de kaart zag ik, dat de eerste plaats van betekenis vóór Clermont zou zijn: Mende. Daar gingen we dus de grote uitgaaf doen voor een muziekles. Het was nacht, toen we daar aankwamen, dus te laat om nog les te nemen; en we waren doodmoe en zochten een herberg.

Onder het avondeten vroeg ik aan de vrouw van de herbergier, of er in de stad een goed musicus woonde, die les gaf. Zij was erg verwonderd over mijn vraag:

„Kennen jullie dan mijnheer Espinassous niet?"

„Wij zijn hier niet bekend. We komen van verre," zei ik.

„Van heel ver?"

„Van Italië," antwoordde Mathieu.

Nou, dan kon ze wel begrijpen, dat wij mijnheer Espinassous niet kenden.

„Ik hoop, dat we het goed getroffen hebben," zei ik in het Italiaans tegen Mathieu.

Als die beroemde musicus nu maar bereid zou zijn om les te geven aan zulke arme drommels als wij.

„Is die mijnheer erg druk bezet?" vroeg ik.

„O ja, ik geloof wel, dat hij het erg druk heeft. Waarom zou hij het níét druk hebben?"

„Denkt u, dat hij ons morgenochtend zal ontvangen?"

„Vast wel; hij ontvangt iedereen; als men tenminste geld op zak heeft."

Voor we gingen slapen, bespraken wij, welke vragen we aan de muziekleraar zouden stellen.

De volgende morgen zorgden we, dat we er proper uit zagen, namen onze instrumenten — Mathieu zijn viool en ik mijn harp — en gingen op zoek naar mijnheer Espinassous. Cappi had uit gewoonte met ons mee gewild, maar wij konden bij zo'n beroemd musicus toch niet met een hond aankomen? Daarom hadden we Cappi in de stal van de herbergier vastgebonden.

Toen we voor het huis van de muziekleraar stonden, bleek daar een barbierszaak gevestigd te zijn. Aan een voorbijganger vroegen we, waar de heer Espinassous woonde, en deze wees naar de barbierszaak.

„Nou ja," dachten we, „misschien woont de muziekleraar hier op kamers."

We traden binnen en zagen, dat de winkel uit twee gelijke gedeelten bestond: de rechterhelft was barbierszaak, maar in de linkerhelft waren op een tafel en aan de muur verschillende muziekinstrumenten geëtaleerd, zoals violen, pistons en schuiftrompetten.

„Is mijnheer Espinassous thuis?" vroeg Mathieu.

Met open mond zat ik die pruikenman aan te kijken, die om Mathieu heen stond te draaien en onderhand zijn schaar in Mathieu's haren liet happen, terwijl hij ons zijn verklaring gaf.

Een levendig en beweeglijk klein mannetje, dat bezig was een boer te scheren, antwoordde met een diepe basstem:

„Dat ben ik."

Ik keek naar Mathieu om hem te waarschuwen dat we hier verkeerd waren; maar hij lette daar niet op en ging op een stoel zitten en zei zelfbewust:

„Wilt u me alstublieft knippen, als u mijnheer geschoren heeft?"

„Zeker, jongmens, moet je ook geschoren worden?"

„Neen, later maar, als ik weer langskom."

Mathieu knipoogde tegen me om me te waarschuwen, dat ik nog even moest wachten met kwaad worden.

Op dat ogenblik begreep ik waarlijk niet, met welke bedoeling Mathieu zo optrad. Maar dat bleek gauw, toen hij aan de beurt was. Toen de kapper hem de witte doek om de hals knoopte, begon hij al:

„Mijnheer, mijn kameraad en ik zitten met een moeilijkheid, die u, als bekend musicus, wellicht voor ons kunt oplossen. Wij weten er geen antwoord op."

„Zeg maar eens, waarover jullie tobben."

Nu begreep ik, waar Mathieu heen wou. Hij wou eerst kijken, of die pruikendokter werkelijk verstand van muziek had; en als de antwoorden ons tevredenstelden, probeerde hij zijn muziekles te krijgen voor de prijs van het haarknippen. Beslist een schavuit, die Mathieu!

„Waarom," vroeg hij, „wordt een viool altijd op een bepaalde noot afgestemd? Waarom niet willekeurig?"

Ik verwachtte zeker, dat de kapper zich ervan af zou maken, zoals ik dat deed, met: „Dat is nou eenmaal zo."

Maar dat viel anders uit. We kregen een duidelijke, voor ons begrijpelijke verklaring te horen.

Mathieu schoot in een lach om mijn verbaasde gezicht! Met open mond zat ik die pruikenman aan te kijken, die om Mathieu heen stond te draaien en onderhand zijn schaar in Mathieu's haren liet happen, terwijl hij ons zijn verklaring gaf.

„Wel," zei hij, mij aankijkend, „ik geloof, dat mijn kleine cliënt in jullie meningsverschil gelijk had! Is 't niet? Hij heeft tenminste zo'n pret!"

Zolang het haarknippen duurde, bleef Mathieu vragen stellen en de barbier beantwoordde ze allemaal met hetzelfde gemak en alles even vlot.

Maar daarna begon hij óns vragen te stellen en al gauw wist hij de echte reden, waarom we bij hem gekomen waren. Hij moest daar hartelijk om lachen!

„Jullie bent me een paar handige rakkers! Een stel grapjassen!"

Mathieu moest nu voor hem een stukje spelen en liet een wals horen.

„En jij beweert, dat je geen noot muziek kent!" riep de pruikenmaker en klapte in zijn handen.

Toen Mathieu zijn wals uitgespeeld had, pakte hij een klarinet.

„Ik speel ook klarinet en ook piston," zei hij.

„Vooruit, speel op!" riep de barbier.

Mathieu deed op elk van beide instrumenten zijn best.

„Die bengel is een wonderkind!" riep Espinassous.

„Jongen, als je bij mij blijft, zal ik een groot musicus van je maken; hoor je dat, een groot musicus! 's Morgens moet je me helpen klanten scheren en knippen en voor de rest van de dag zullen we muziek studeren. Je moet niet denken, dat ik onbekwaam ben om jou les te geven, omdat ik pruikenmaker en barbier ben; een mens moet toch kunnen leven, eten, drinken en slapen; daarom hanteer ik er het scheermes bij. Al scheert hij de baard van zijn klanten, toch blijft Jasmin evengoed de grootste Franse dichter van onze tijd. De stad Agen bezit Jasmin en zo heeft de stad Mende zijn Espinassous."

In afwachting van het einde van deze toespraak bestudeerde ik het ge-

Poes en Musje

Klein zusje had een witte poes,
een speels en guitig katje,
gekregen, toen zij jarig was:
Ze vond het o zo'n schatje.

Zij stoeide er zo prettig mee,
en speelde kiekeboetje;
zij nam de poes zelfs mee naar [illegible]
maar dat mocht niet van moetje

Het poesje liep steeds met haar [illegible]
en nam zij 't in haar armen,
dan knipte het zijn oogjes toe
en liet zich lekker warmen.

Maar op een keer was poesje zo[illegible]
de tuindeur stond wijd open....
Klein zusje had toen groot verd[illegible]
Was poesje weggelopen?

Zij zocht met moes de tuin goed
en daar vond kleine zusje
haar poesje in een verre hoek,
met in zijn bek.... een musje..

De poes keek zusje bangig aan,
alsof hij scheen te weten
dat hij héél stout was,, want hij
het musje dood gebeten....

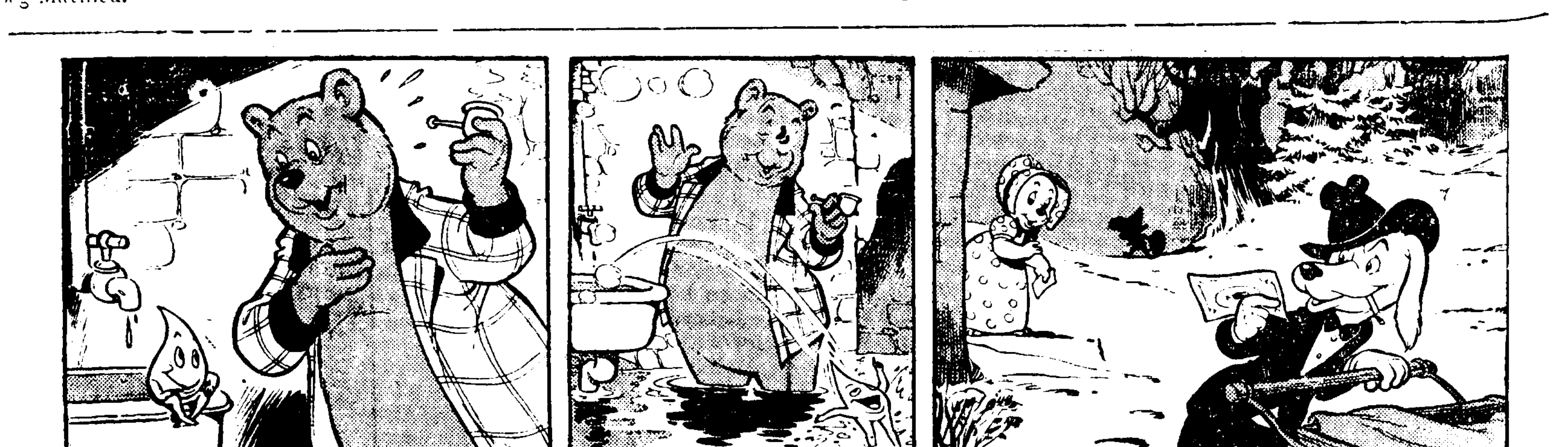
Klein zusje huilde, want zij hiel[illegible]
ook erg veel van de mussen;
zij zocht haar troost bij moet'e [illegible]
Die trachtte haar te sussen.

En moesje zei: ons pappie zal
een vogelhuisje zetten,
daar hoeven dan die beestjes nie[illegible]
op poesjes meer te letten.

De musjes kunnen nu, heel hoog
in 't veilig huisje eten.
En zusje is de stoute streek
van poesje weer vergeten!

J.

3612. — „Heeft de grote droge heer geroepen?" vroeg het dankputtertje. „Zijn er wensen? Gaarne tot uw dienst; onze dank is onuitputtelijk."

„Dat is mooi", zei heer Bommel hartelijk, „want ik heb nog een klein verzoek. Een buurvrouw van mij heeft de goudmijn Dorado gekocht — en nu zou ik het zo aardig vinden wanneer ze daar echt goud uit kreeg."

„Een goudmijn", herhaalde het puttertje peinzend. „Dat is niet eenvoudig, want goud valt buiten het eigenlijke putterwerk. Maar misschien kan ik een relatie inschakelen."

„Een goed idee", prees heer Ollie. „Ik wil geen misbruik van uw dankbaarheid maken, maar dit is een bijzonder geval. Doddeltje is een erg aardig iemand als u begrijpt wat ik bedoel. En ik . . . . ."

Toen merkte hij, dat het ventje reeds verdwenen was. In de buurt van de oude put stegen er wat belletjes uit het water omhoog en een borrele[illegible] stemmetje riep uit de diepte: „Het komt in orde!"

„Nu, daar ben ik benieuwd naar", prevelde heer Bommel. Hij waad[illegible] naar de trap om zich te gaan verdrogen — en daar laten we hem maar [illegible]

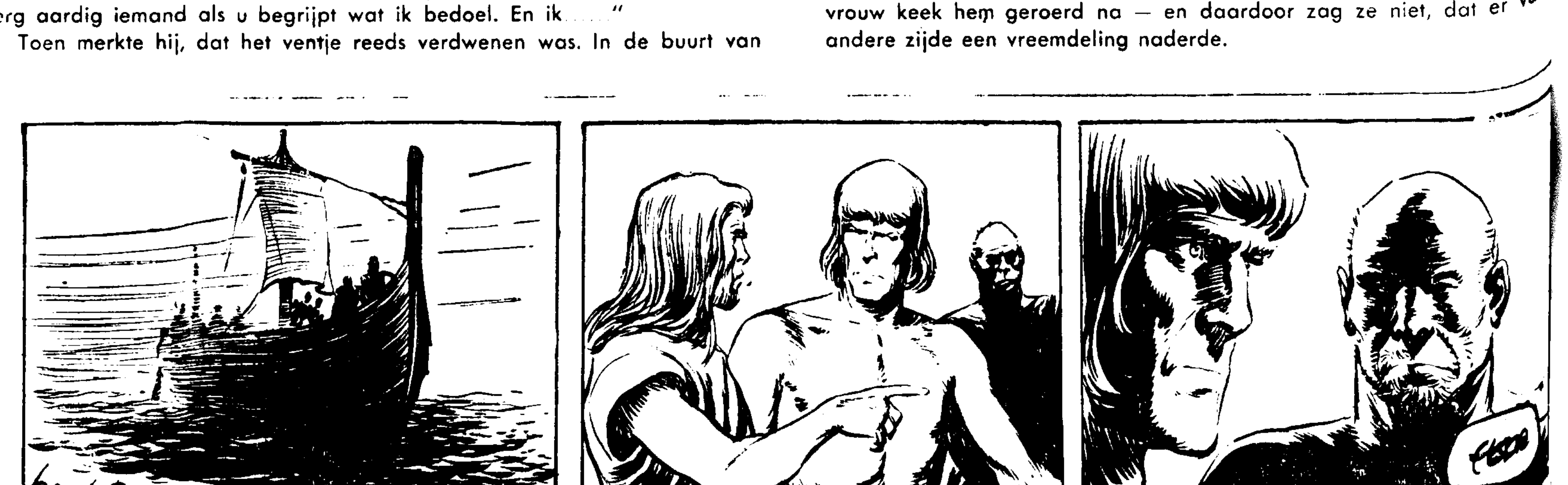
Juffrouw Doddel had intussen de morsige banknoot aangenomen en [illegible] eigendomsbewijs van de mijn aan Hiep Hieper overhandigd.

„Wat gaat u er nu mee doen?" vroeg ze.

„Ik weet het nog niet", zei Hieper. „Het is niets waard, maar het mooi gedrukt. Misschien laat ik het inlijsten; als een herinnering!"

Hij groette en haastte zich toen heen met zijn voddenwagen. De bu[illegible] vrouw keek hem geroerd na — en daardoor zag ze niet, dat er van [illegible] andere zijde een vreemdeling naderde.

60.— Gespannen horen de vluchtelingen hoe de schepen langzaam naderen. Dan worden de geluiden achter hen zwakker en ze zijn weer alleen in de mist. Het gevaar is voorlopig althans geweken. Geruisloos worden de riemen uitgebracht. Eric legt het schip weer op de wind en met een slakkengang gaat het vooruit. Dat er nog steeds naar hen gezocht wordt bewijst het ijle geroep, dat af en toe tot hen doordringt. De Drakar heeft nu gang genoeg en Eric laat de riemen bergen. Scherp luisterend staat hij op de voorplecht, als Axe eensklaps naast hem verschijnt —

„Jij weet voor ons schuilplaats", fluistert Eric, de boogschutter knikt en vertelt in het kort wat hem en Winonah overkomen is. Peinzend staart Eric voor zich uit. „Ik begrijp het niet", mompelt hij, „op de een of andere manier wist de Zwarte Piraat dus van de afspraak tussen Erwin en Winonah. Hij stuurde Voron er op uit en deze poogt nu van de Zwarte Piraat losgeld te krijgen voor Winonah, terwijl de Zwarte Piraat op zijn beurt ook voor haar een losgeld wil vragen. Maar van wie?" „Van wie anders dan van Erwin?" zegt Axe verbaasd. Zou Erwin dan voor [illegible] geen losgeld willen geven? Rorek wist wie ik was, dat was duidelijk [illegible] baar. Toch liet hij ons gaan." „Hij was bang voor Erwin, ongetwijfeld", oppert Axe. Maar niemand die ik gesproken heb, heeft ooit over Erwin gehoord", barst Eric uit. „Men kent hem niet als Koning der Noren [illegible]

„Ik heb over hem gehoord", klinkt op dat moment de stem van een der piraten. Zwijgend staren Eric en Axe de man aan. „Ik heb begrepen dat jij Koning Eric moet zijn", gromt de zeerover. „Erwin is dood. Hij is [illegible] jaren geleden gesneuveld in een zeeslag, toen hij poogde Noorwegen te ontvluchten."

Alleen op de Wereld

(Vervolg van pagina 4)

zicht van Mathieu. Welk antwoord zou hij geven? Zou ik hem kwijtraken, zoals ik, de een na de ander, alle personen verloor, waarvan ik hield?

Maar Vitalis had zich vaak verweten dat hij me van mevrouw Milligan had weggehaald, toen zij me wou houden; zo'n zelfde verwijt wilde ik me niet op de hals halen ten opzichte van Mathieu. Daarom zei ik met een beetje trilling in mijn stem:

„Denk om je eigen belang, Mathieu."

Maar hij kwam vlug naar me toe en pakte mijn hand:

„Mijn beste vriend verlaten? Dat zou ik nooit kunnen! Hartelijk dank voor uw aanbieding mijnheer."

Espinasseus drong nog aan en zei, dat Mathieu na zijn eerste opleiding naar Toulouse mocht en daarna naar Parijs, naar het conservatorium; maar Mathieu antwoordde telkens:

„Remi verlaten? Nooit!"

„Goed dan, bengel; dan wil ik toch wat voor je doen. Ik zal je een boek geven, waaruit je alles kunt leren, wat je nog niet weet."

En hij begon in een ladenkast te snuffelen, waar hij na lange tijd een boek vond over: „De Leer van de Muziek". Het was een zeer oud, versleten en verkreukeld boek, maar dat hinderde niet.

Op de eerste bladzij schreef hij: „Aangeboden aan het kind, dat, als het eenmaal artist geworden is, nog vaak zal denken aan de pruikenmaker van Mende."

Best mogelijk, dat er toen te Mende nog meer muziekleraren waren dan de barbier Espinassous, maar deze alleen heb ik gekend en zal ik nooit meer vergeten, evenmin als Mathieu.

Ik hield al veel van Mathieu, toen we te Mende aankwamen, maar ik hield nog veel meer van hem, toen we de stad uit gingen. Het is heerlijk liefde te ondervinden van degenen, die men zelf liefheeft. Kon Mathieu me wel een groter bewijs van zijn genegenheid voor mij geven dan door te weigeren het aanbod van Espinassous aan te nemen? Door die weigering toch verkoos hij een avontuurlijk, onzeker bestaan, zonder vooruitzicht, aan mijn zijde, boven het rustige, zekere bestaan, de lessen en de goede vooruitzichten, die Espinassous hem kon geven. In tegenwoordigheid van die kapper kon ik hem niet zeggen, hoe blij ik was om zijn weigering, maar toen we buiten waren, drukte ik hem de hand en zei: „Je weet het, Mathieu, tussen ons is het: één voor het leven tot aan de dood."

Glimlachend keek hij me aan en zei: „Dat wist ik al vóór vandaag."

Hoe groot de hekel ook was die Mathieu tot nu toe aan lezen had, zijn vorderingen werden verrassend groot, sinds hij dat boek over de muziekleer bezat. Het was jammer, dat er zo weinig tijd voor studie overbleef, want we moesten van de morgen tot de avond marcheren om zo vlug mogelijk het land van Lozère en van Auvergne door te komen. In die streek houdt men niet erg van zangers en muzikanten. De bevolking is daar arm en de mensen luisteren wel naar de muziek, maar ze lopen weg of sluiten hun deuren, zo gauw ze merken, dat men geld gaat ophalen.

We passeerden Saint-Flour en Issore en kwamen tenslotte in de kustdorpen. Gelukkig bleken de aanwijzingen van de berenleider aan Mathieu echt waar te zijn. Te Bourboule en vooral te Montdoré haalden we veel geld op. Om de waarheid te zeggen, hadden we dat succes vooral te danken aan het optreden van Mathieu.

Hij had er meer slag van en was in die dingen veel handiger dan ik. Als ik veel mensen bij elkaar zag, pakte ik mijn harp en begon te spelen, wel zo goed mogelijk, maar toch enigszins onverschillig. Mathieu deed dat anders. Hij pakte niet direct zijn viool of zijn hoorn, maar hij bestudeerde zijn publiek en had dan al gauw gezien, of hij zou spelen of niet, en vooral, wát hij zou spelen. In de school van Garofoli, die in het groot de publieke liefdadigheid uitbuitte, had hij de fijne knepen van het vak geleerd om de edelmoedigheid en het medegevoelen van de voorbijgangers op te wekken. In de badplaatsen trof Mathieu van ouds bekend publiek, namelijk Parijzenaars die daar hun vacantie doorbrachten, en hij had volop gelegenheid de bij Garofoli opgedane handigheidjes in praktijk te brengen.

Zag hij bijvoorbeeld een dame aankomen in rouwkleding, dan zei hij:

„Nou moeten we treurmuziek spelen om haar weemoedig te stemmen. Dan gaat ze denken aan wie ze verloren heeft. Als ze gaat huilen, dan brengt dat voor ons geld op."

Zagen we een zieke zwaarmoedige met een bleek gezicht en holle wangen op een stoel zitten, dan gingen we niet vlak voor hem staan om hem uit zijn trieste stemming te halen.

Maar dan begonnen we op een afstand te spelen, alsof we het voor ons eigen plezier deden. Heimelijk hielden we daarbij de zieke in 't oog. Keek hij kwaad naar ons, dan liepen we weg; maar als hij naar ons luisterde, dan gingen we naar hem toe en dan mocht Cappi gerust met het geldbakje voor hem gaan staan en hoefde hij niet bang te zijn, dat hij weggetrapt zou worden.

Het meeste succes had Mathieu altijd bij de kinderen. Als hij zijn strijkstok hanteerde, dan waren ze al gauw aan het dansen; en als ze hem zagen lachen, dan lachten ze mee. Hoe deed hij dat toch? Dat snap ik niet. Het was nu eenmaal zo: hij viel in de smaak, men hield van hem.

Het resultaat van onze tocht was waarlijk boven verwachting! Na betaling van alle onkosten hadden we in korte tijd achtenzestig francs over. Met de honderdzesenveertig francs die we al gespaard hadden, kwamen we nu tot tweehonderdveertien francs.

Eindelijk konden we naar Chavanon gaan! Er was geld genoeg om voor moeder Barberin een koe te kopen.

Men had ons verteld, dat er in Ussel een grote veemarkt gehouden werd. We zonden daar eens gaan kijken om het beestje te kopen, waarvoor we zo hardnekkig gespaard hadden. Mathieu zei, dat het een witte koe moest wezen; ik voelde meer voor een rooie, daarbij aan de vroegere koe denkend. Het moest een goedig beest wezen en ze moest emmers vol melk geven. Nu kwam het er op aan om zo'n prachtdier op de kop te tikken. Ik wist niet hoe je kon zien, of een koe goed was. Men had ons in de herbergen allerlei verhalen gedaan over middelen waarmee men op de markt probeert om kopers te bedriegen.

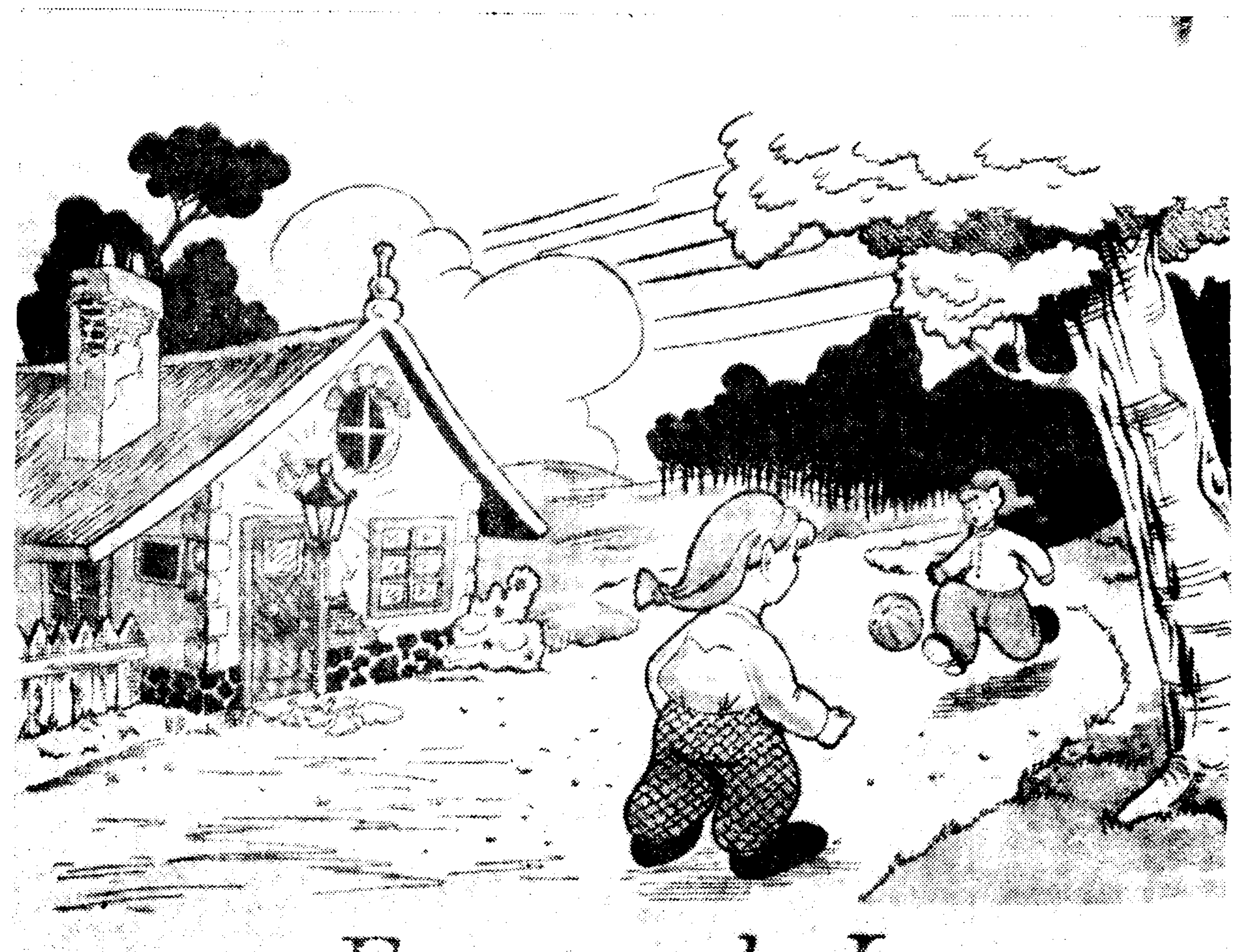
Volgens die verhalen waren alle veehandelaars bedriegers en oplichters. Iemand, die het goed met ons meende, had ons aangeraden om een veearts in de arm te nemen. Dat zou wel wat kosten, maar dan waren we zeker, dat we niet bedrogen werden. In twee dagen liepen we van Montdoré naar Ussel. Dáár was ik in mijn eigen landstreek. Dáár was ik voor het eerst in het openbaar opgetreden in het toneelstuk: „De huisknecht van de heer Jolico" of „De domste is niet, die je denkt". Het was ook hier in Ussel, dat Vitalis mijn eerste paar schoenen kocht, die schoenen met spijkers, waarmee ik zo blij was.

Met ons zessen hadden we indertijd Ussel verlaten; met ons tweeën, Cappi en ik, keerden we er terug. Geen wonder, dat ik wat droefgeestig gestemd was, toen we de stad ingingen. De uitdragerswinkel, waar Vitalis me had aangekleed als artist, was nog precies eender gebleven. Aan de deurpost hing nog hetzelfde kostuum met goudgalon op de naden en voor het winkelraam zag ik nog dezelfde oude geweren en lampen.

Ik wou Mathieu ook het plein laten zien, waar ik mijn eerste rol van huisknecht gespeeld had. We brachten onze instrumenten en rugzakken naar dezelfde herberg, waar ik met Vitalis gelogeerd had, en gingen op zoek naar een veearts. Toen deze hoorde, waarvoor we kwamen, hield hij ons voor de gek:

„Maar, jongens, er zijn geen gedresseerde koeien te koop, in 't hele land niet!"

[illegible]

Een goede Les

Pim en Pam waren twee ondeugende kabouterjongens. Iedereen had klachten over hen. De meester van de school, waarop ze waren, was al vaak bij hun vader, die een brave houthakker was, komen klagen, dat de beide broertjes alleen maar kattekwaad uithaalden en nooit hun best deden om te onthouden, wat de meester vertelde.

De bakker was boos op hen, omdat ze altijd met z'n wagentje wegreden, als hij even weg was om een nieuwe voorraad brood uit de bakkerij te halen.

En eens waren ze samen stiekem in de kerktoren geslopen en hadden hard aan een touw getrokken en toen.... bim, bam, bim, bam, begon de klok te luiden.

Verschrikt kwamen de kabouters naar buiten gerend. Wat was dat nu? Waarom begon opeens de klok te luiden? Was er brand in het dorp?

O, wat waren hun ouders verschrikkelijk boos, toen ze bemerkten dat Pim en Pam weer bezig waren geweest, en moeder had gehuild van verdriet over zoveel ondeugende streken.

Wat moest daar nu van terechtkomen? Als ze zo door gingen, werden het nooit goede, eerlijke houthakkers zoals hun vader.

Als moeder dat zei, waren ze weer een paar dagen minder ondeugend, want ze wilden graag zoals vader worden. Vader vertelde altijd zulke mooie verhalen en wist zoveel te vertellen van de dieren uit het bos.

Kabouter Brummel woonde in een leuk huisje aan het begin van 't dorp, juist aan de grote weg naar het bos.

Voor aan zijn huisje had meneer Brummel een mooie lantaarn hangen. Daar was hij heel erg trots op. Niemand in het dorp had zo'n mooie lantaarn voor zijn huisje hangen als hij. Zelfs dokter Pil niet.

's Avonds stak meneer Brummel zijn lantaarn aan en dat vonden de mensen, die naar het dorp kwamen, wat fijn. Je moest eerst een heel eind door het donkere bos lopen voordat je op de grote straatweg kwam, die door het dorp liep. Van verre zagen ze dan het licht al schijnen en vonden de weg zo gemakkelijk.

„Die lamp van Brummel wijst mij 's avonds maar mooi de weg", had de vader van Pim en Pam vaak gezegd.

Vader kwam altijd laat thuis, want hij moest hard werken om het geld te verdienen om steeds weer nieuwe kleren en schoenen voor de bengels, die alles kapot maakten, te kunnen kopen. Altijd waren ze aan 't voetballen. Hadden ze geen bal, dan maar een oude doos of een groentenblik en ja, daar zijn ook de kabouterschoenen niet voor gemaakt.

„Komen jullie maar niet te dicht in de buurt van mijn huisje met jullie bal," had meneer Brummel vaak gezegd. „Als jullie mijn lamp stuk gooit, weet ik geen raad."

Meestal lachten de jongens hem uit en gingen gewoon door. Ook op de avond, waarvan ik jullie wil vertellen.

„Laat die ouwe zeurkous maar praten," zei Pim en hoepla, daar vloog de bal de lucht weer in. Pam sprong er naar, greep mis en.. ringkeldekingking. Wat vreselijk! De bal was tegen de lamp gevlogen en die viel in stukken op de grond.

Verschrikt renden de jongens weg. Kabouter Brummel kwam haastig aanlopen en werd wit om z'n neus, toen hij z'n mooie lamp aan scherven zag liggen.

„Ach, ach! mijn lamp helemaal stuk. Nu kan ik hem vanavond niet laten branden! Wat 'n bengels toch!"

Het was al erg donker en nog was vader niet thuis. Moeder had al verschillende keren door het venster gekeken, maar ze zag vader nog steeds niet aankomen.

„Wat is vader toch laat; als hij maar geen ongeluk heeft gekregen," zei ze tegen Pim en Pam, die stil in een hoekje zaten.

Ze durfden eerst niet aan moeder te vertellen wat er gebeurd was; maar ze werden nu zo bang, dat ze haar alles van de lamp zeiden.

Moeder schrok er erg van en ging direct naar buurman Bimbo om raad vragen.

Bimbo haalde een lantaarntje uit de schuur en ging op weg om vader te zoeken.

Brr. Wat was het al donker in het bos.

„Hela! Hela!" hoorde hij opeens. Hij bleef stilstaan en riep: „Wie is daar?" „Ik, de houthakker, je buurman," riep vader. Hij zat aan de kant van de weg.

„O, mijn been doet zo'n pijn," klaagde hij. „Ik ben in die greppel gevallen. Brummel heeft zeker vergeten zijn lamp aan te steken en toen kon ik de weg niet vinden."

Bimbo vertelde wat er gebeurd was.

Gelukkig was vaders been niet gebroken en voorzichtig liepen ze nu samen naar huis, waar moeder angstig stond te wachten. Vader ging rillend van kou bij het vuur zitten.

Gelukkig zei dokter Pil, dat vader met een paar dagen weer in orde zou zijn; dus dat viel mee.

Toen de dokter weg was, kwamen Pim en Pam bij hun vader staan en ze vroegen of het goed was, dat ze van hun spaarcenten een nieuwe lantaarn voor kabouter Brummel kochten.

Dat vond vader fijn en toen de jongens hem nog beloofden, in het vervolg gehoorzaam te zijn, was hij weer tevreden en vergat de pijn en de kou.

Na die dagen waren Pim en Pam gehoorzame kabouters en ze zullen later goede houthakkers worden.

MEEUWEN

De vogels, die in herfst en winter het meest onze aandacht trekken, zijn wel de meeuwen. Schitterende vliegers zijn het; een boeiend gezicht zo'n buitelende en jagende troep. Vooral de grote zilvermeeuwen zijn ware meesters. Hoe harder de storm blaast, hoe meer ze op hun gemak schijnen te zijn. Het lijkt of ze het een spel vinden met de wind, die hen neerdrukt, dat de toppen van hun wieken de golven raken, en het volgend ogenblik ontaart hun vleugels en uitgespreide staart slaat, dat ze torenhoog de lucht in schieten. Maar de zilvermeeuw blijft de wind baas en spiraalt rustig hoger en hoger, zijn scherpen ogenblikken ver weg over het wijde land of er ergens een paar soortgenoten iets te eten ontdekt hebben, waar voor hem ook nog wel wat af kan. Dan suist hij als een witgloeiende meteoor voor de wind naar beneden en eist krijsend en kijvend zijn deel op.

Grote afstanden leggen ze per dag af. De grote mantelmeeuw, die nog omvangrijker is dan de zilvermeeuw en zwarte vleugels heeft, vliegt in twee uur van onze kust naar Engeland, rust daar even uit en zeilt weer terug. Deze machtige meeuw is, behalve aan de kust, soms te zien in zeehavens en plaatsen, die dicht aan zee liggen. In vissersplaatsen zitten ze dikwijls op een meerpaal of steiger te wachten tot een visser wat afval overboord gooit. Het is de moeite waard op zijn prachtige vlucht te wachten. De bovenkant van hun wieken is pikzwart en afgezet met een schitterend witte zoom.

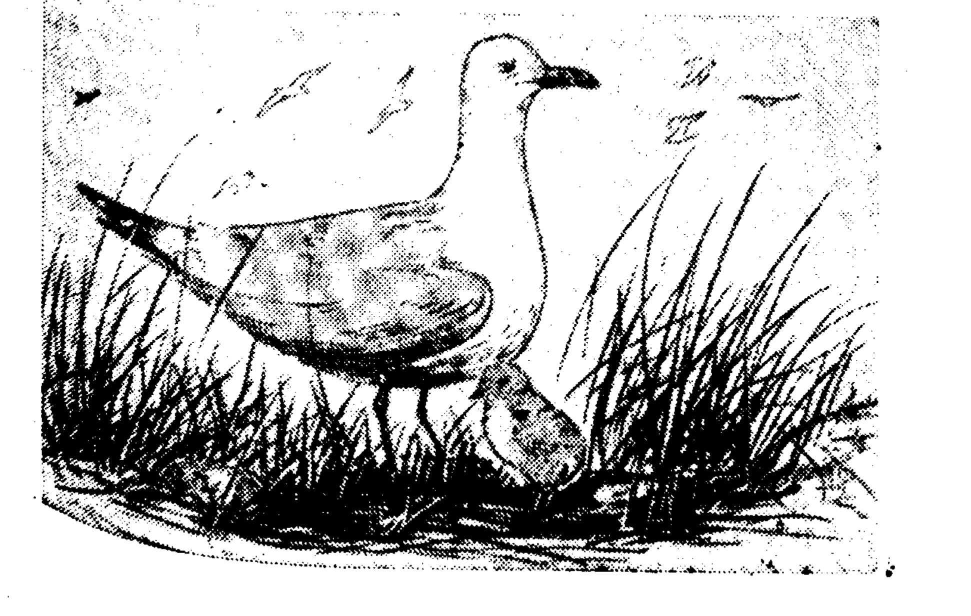
Andere meeuwen gaan eerbiedig voor de bullebak opzij.

Dikwijls zit de haven van zo'n vissersdorp vol met meeuwen. Grotendeels zijn het de volwassen zilvers, die wit met blauwgrijs zijn, en de bruingevlekte jonge dieren, die elk paalhoofd van de lange steiger bezet hebben. Hun sterke, wat gebogen snavels wijzen op grote kracht en af en toe rekken ze hun gespierde nekken en uiten een vervaarlijk klinkende roep, „Kli-auw! Auw!" huilen ze en het is een geluid, dat wonderwel past bij het lawaai van de bulderende wind en het bruisend barsten van de brekers tegen het havenhoofd.

Het is jammer, dat de meeuwen van menselijk standpunt bezien zo schadelijk zijn. Vooral de zilver- en mantelmeeuwen zijn geduchte rovers van eieren en jonge vogels. In het begin van deze eeuw was het een druk vermaak van de zondagsjagers op zilvers te schieten, ook de veren waren wel gewild voor de dameshoeden. Het werd toen zo bont, dat men vreesde voor algehele uitroeiing en men besloot de meeuwen voortaan door een wet te beschermen. Sindsdien hebben ze zich echter zo vermenigvuldigd, dat ze 'n ernstige bedreiging vormen voor de kleinere visdiefjes en andere sterntjes, wier broedkolonies somtijds volkomen door de zilvers uitgemoord worden. Daar wordt nu een stokje voor gestoken door hun zeer grote en smakelijke eieren, die ze in de meeste westelijke gedeelten van de duinen (vooral op de wadden-eilanden) leggen, te rapen of eventjes te schudden, zodat de kiem gedood wordt en de meeuwen voor niets broeden.

Evenals de andere meeuwen broeden ze in kolonies. Elke mens die er te dicht in de buurt komt, wordt door de hele bevolking onder een hels spektakel belaagd en ze rusten niet voor ze hem door hun dreigende schijnaanvallen verjaagd hebben. Soms ledigen ze zelfs de inhoud van hun magen op het hoofd van de indringer!

De zilvermeeuwen kennen ook een heel aardig kunstje om de wormen uit de grond te jagen. In snel tempo trappelen ze met hun poten op een grasveld en brengen de bodem in lichte trilling. (Hetzelfde bereik je als je een schop in de grond steekt en snel en herhaald tegen de steel slaat.) De worm, die in de mening verkeert, dat er een mol op komst is kruipt snel boven het gras uit en wordt een welkome buit voor de meeuw. Ja, het is een interessante vogel, die zilvermeeuw. Je moet er maar eens goed op gaan letten.

DE ZWAAN VAN HAZERSWOUDE

In het dorpje Hazerswoude,
Leeft een grote witte zwaan
Maar 't is niet zo'n doodgewone,
Er is iets bijzonders aan.

Elke dag doet hij zijn ronde
Door dat dorpje in ons land,
Wandelt deftig langs de huizen,
En bezoekt daar menig klant.

Met zijn snavel tegen 't venster
Kondigt hij zichzelf dan aan;
Tik-tik hoort men op de ramen,
En dan ziet men Langhals staan.

Ja, die Langhals is een slimmerd,
Iedereen, die hem al kent,
Aan zijn tikken op de ramen,
Is reeds jong en oud gewend.

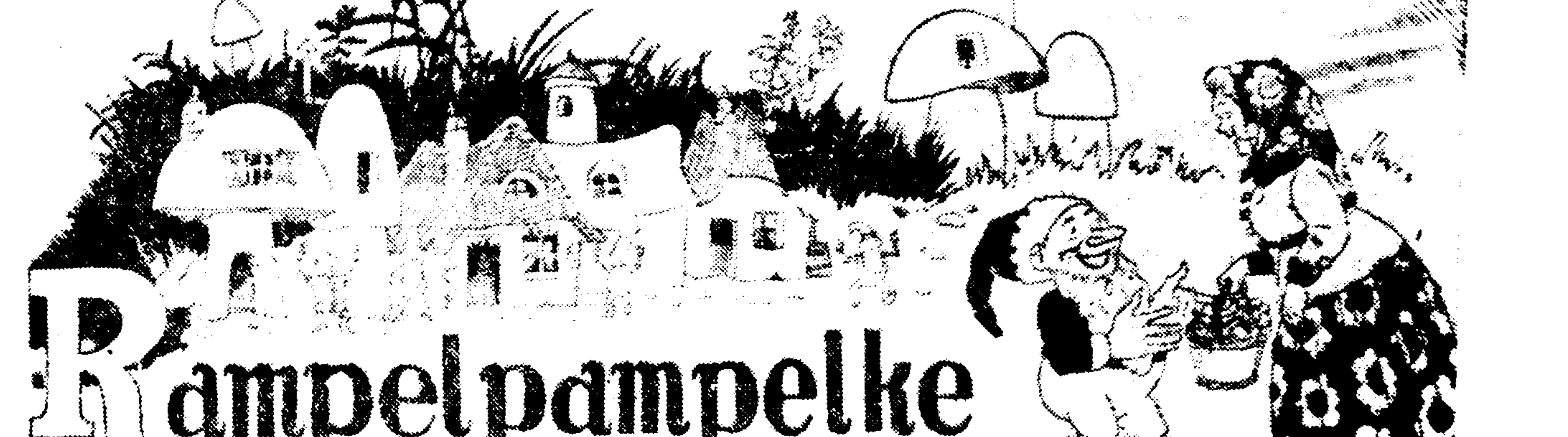
Met dat tikken wil hij zeggen:
„Mensen, helpt mij uit de nood,
Ik heb vreselijke honger,
Hebt u niet wat korstjes brood?"

Langhals heeft één lamme vleugel,
Daardoor heeft hij het zo zwaar;
And're zwanen vinden voedsel,
Hij is daar niet gauw mee klaar

Daarom komt hij op het droge,
Voor een lekker stevig maal,
Langhals denkt: 'k Zal 't zó proberen,
Ook al ben 'k misschien brutaal.

Overal, waar hij aan 't raam tikt,
Wordt hij dadelijk herkend,
'n Deur wordt plotseling geopend,
Langhals wordt met brood verwend.

In het dorpje Hazerswoude
Is men trots op deze zwaan,
En een foto van vriend Langhals,
Heeft zelfs in de krant gestaan.

Rampelpampelke

(Vervolg)

De kabouter schoof zijn muts wat naar achteren en keek heel ernstig, maar niet onvriendelijk.

„Tja", zei hij, „ja, ik weet er inderdaad raad op, vrouw Anti. Luister dus goed. Zodra de winter weer aankomt, moet je goed opletten, want dan begint het gauw te sneeuwen. De eerste keer dat het sneeuwt, blijf je rustig thuis en ook de tweede keer blijf je rustig zitten. Maar pas goed op als het voor de derde keer gaat sneeuwen, want dan moet je, samen met je man, Kraaloog, naar de grote vijfarmige beuk gaan op de Grondelberg en dan moet je de sneeuw nemen, die op de onderste takken ligt. Je maakt van al die sneeuw een klein kindje en je moet het Rampelpampelke noemen. Zodra je zover bent, zet je hem dit gouden mutsje op. Goed begrepen?? Maar... pas op voor het knetterend gevaar, vrouw Anti, pas op voor de gele en de rode slierten. Heb je me goed begrepen?"

„Ja", zei Anti blij. „Als het de derde keer gaat sneeuwen, moet ik naar de Grondelberg, waar de vijfarmige beuk staat. Daar moet ik de sneeuw nemen van de onderste takken en er een kindje van maken."

„Ik hoor dat je alles goed hebt begrepen", zei Vinkelevink, „en als je precies doet wat ik heb gezegd, komt het dik in orde en kun je aan Rampelpampelke heel wat plezier beleven".

Jullie begrijpen wel, dat Anti haast had om weer thuis te komen. Ze nam dus spoedig afscheid van de vriendelijke, kabouter, die haar nog een heel eind uitgeleide deden en eerst terugkeerden, nadat Anti had beloofd, dat ze hen nog eens zou komen opzoeken.

Kraaloog had vol ongeduld zitten wachten op de terugkeer van zijn vrouw. Maar toen hij hoorde, hoe de tocht was verlopen, was hij toch erg in zijn schik en blij, dat zijn vrouw die lange tocht had gemaakt.

„De baas ziet er veel jonger uit, sinds Anti weer terug is gekomen", zeiden de knechts en de meiden.

En toen ze Anti hoorden zingen, dat het klonk als een klok, begrepen ze wel, dat er vandaag of morgen iets heel bijzonders kon gebeuren.

Dat kon vast niet uitblijven, dachten ze.

Intussen naderde de winter heel snel. Het werd al kouder en kouder en eindelijk, ja, hoor, daar begonnen de eerste sneeuwvlokjes — nog wat dunnetjes — omlaag te dwarrelen en alles met poedersuiker te bestrooien.

Dat is een keer, dacht Anti. Maar ze bleef rustig zitten, ook toen het 'n week later voor de tweede keer begon te sneeuwen. Kraaloog begon al een tikje zenuwachtig te doen en ook Anti verkeerde in grote spanning. Nu zou het er immers op aan gaan komen.

En eindelijk, ja hoor. Daar sneeuwde het op een avond voor de derde keer. En hoe! Maar Kraaloog en Anti pakten zich goed warm in en stapten naar de grote beuk van het Grondelwoud. En jawel, de vijf onderste takken waren al helemaal dik besneeuwd. Zorgvuldig begonnen Kraaloog en Anti de sneeuw te verzamelen en ze hadden weldra meer dan voldoende om er een flink kindje van te maken. Natuurlijk was het Anti, die er voor zorgde, het sneeuwkindje het gouden mutsje op te zetten.

En toen gebeurde het wonderlijke. Zodra het gouden mutsje op het sneeuwkopje stond, begon Rampelpampelke te lachen en te knipperen met zijn oogjes en te graaien met zijn vingertjes, en boer Kraaloog sprong als een gek in het rond.

Zo gelukkig en zo blij had hij zich nog nooit gevoeld.

Voorzichtig brachten ze un nieuwe schat naar de hoeve, waar het weldra volop feest was en iedereen Rampelpampelke moest koesteren en bewonderen.

Rampelpampelke was een teer kindje, dat nog erg witjes zag, maar er zat leven genoeg in voor drie. Hij was zo ondeugend als drie bengens te zamen en er steeds maar op uit om allerlei kattekwaad uit te halen. Het leek soms net of er een heleboel kwik in zijn lichaam zat.

Hij speelde met de andere kinderen, ging met de knechten en meiden naar het land of naar de weiden om de koetjes te zien melken en hij was overal graag met zijn neusje bij.

Maar toch was hij niet zoals de anderen. Soms had men werkelijk medelijden met hem, omdat hij zo ontzettend bleek zag en men rende hard om wat kleur op zijn wangen te toveren, maar het hielp niets. Ze bleven wit en koud.

Toen op zekere dag was er groot feest in het dorp en natuurlijk zou er een groot vuur ontstoken worden. Daar wilde iedereen graag bij zijn. Rampelpampelke natuurlijk nog het meest, ofschoon hij in het begin op een afstandje bleef.

Toen de vlammen hoog oplaaiden gaven de kinderen elkaar een hand en sprongen en dansten rondom het vuur. Maar Rampelpampelke bleef staan kijken op een afstand. Toen er maar een heel klein vuurtje meer over was, kwamen de kinderen op 't idee om er over heen te springen en ze spoorden Rampelpampelke aan om ook eens te laten zien, dat hij was durfde.

Tja, dacht Rampelpampelke, tja, durven... durven doe ik wel... ach, waarom zou ik eigenlijk niet kunnen, wat andere kinderen ook kunnen? Vooruit maar. We zullen wel zien.

Rampelpampelke nam zijn aanloop en sprong, juist toen er een grote vlam omhoogschoot. Het was 't laatste, dat er ooit nog van Rampelpampelke werd gezien. Er stegen wat witte wolkjes op, men hoorde een sissend geluid, dan niets meer. Toen men ging kijken en zoeken, was het vuur zo goed als uit maar Rampelpampelke bleef weg.

„Och", zuchtte boer Kraaloog, „het was een teer ventje en hij had niet zo dicht bij het gevaarlijke vuur moeten komen. Vinkelevink had immers gewaarschuwd voor de gele en rode slierten, maar wie niet horen wil, moet voelen".

„Ja", zuchtte Anti verdrietig. „'t was zo'n eigenwijs ding. Ik zal nog eens naar Vinkelevink moeten om hem te vertellen wat er gebeurd is. Misschien dat hij me weer kan helpen......"

Nou, ik weet het ook niet of Vinkelevink het zal kunnen. Maar, als het gebeurt, kunnen jullie er vast op aan, dat ik het jullie er vast op aan, dat ik het jullie dadelijk graag ter wille van Rampelpampelke zal vertellen. Al was het pelke.

DAISY

DRINK
SIDRA
BRITANIA
Tel. 12378 — 12678

Centrum van klein luchtvaartverkeer in Nederland

Nieuwe bedrijvigheid op het vliegveld Zuid-Limburg

Maar geen internationale luchthaven

Van links naar rechts ziet men Jan Manners, piloot, mej. Vera Noordebos en Marcel Smeets.

(Bijzondere correspondentie uit Nederland)

Voor het eerst sinds tien jaar doen weer heuse verkeersvliegtuigen regelmatig de luchthaven Zuid-Limburg aan. Buitenlandse toeristen op weg van Engeland naar Italië of omgekeerd stappen er elk weekend over in grote DC 4 Viking- of Hermestoestellen van de Sky-Tours, terwijl de Engelse luchtvaartmaatschappij „Tradair" van hieruit elke veertien dagen C.T.I.-vliegreizen naar Mallorca maakt. Bovendien is het niet onmogelijk, dat dezelfde maatschappij reeds zeer spoedig twee keer per week Zuid-Limburg zal gaan opnemen in een te openen vliegroute van Engeland naar Duitsland.

Dit alles komt de bedrijvigheid op de meest zuidelijke luchthaven van ons land zeer ten goede, maar wijst er nog niet op, dat de langgekoesterde Limburgse wens: het bezit van een groot internationaal vliegveld, spoedig in vervulling zal gaan. Het ziet er beslist op dit moment niet naar uit, dat voor het vliegveld Zuid-Limburg een toekomst in het grote vliegverkeer is weggelegd. Daarmee is overigens nog niet gezegd, dat deze luchthaven geen toekomst zou hebben als centrum voor het kleinere luchtverkeer. De ontwikkeling van de laatste jaren tendeert zeer beslist in deze richting. Kleine toestellen (voor vlieginstructies, rondvluchten en luchtreclamedoeleinden) maken er een druk gebruik van.

Het was voor de hooggespannen Limburgse luchtvaartverwachtingen een zeer zware klap, toen de K.L.M. haar geregelde dienst (8 keer per dag) Beek-Amsterdam staakte. Vlak na de oorlog, toen de treinenloop tussen Zuid-Limburg en de rest van Nederland nog verre van ideaal was, werd deze dienst geopend. Aanvankelijk met groot succes. Het aantal passagiers bedroeg in 1946 immers meer dan 40.000. Naarmate het trein- en busverkeer de oorlogachterstand evenwel inliep, verminderde dit aantal aanzienlijk en daalde in 1948 reeds tot 16.500. Een jaar later volgde de opheffing van deze binnenlandse luchtlijn.

De Luchthaven Zuid-Limburg — een door het 9de Amerikaanse leger in 1945 onder de gemeenten Beek, Geulle en Ulestraten aangelegd vliegveld, dat grondig was verbeterd en geschikt gemaakt voor vliegtuigen tot 60 ton — zat plotseling zonder vliegtuigen......

De strijd om het prachtige veld, voorzien van goede startbanen, resp. 1850 en 1140 meter lang, verkeerstoren, stationsgebouw, restaurant, hangars en terrassen, een nieuwe nuttige luchtvaartbestemming te geven, begon. Pogingen om de Rijksluchtvaartschool te bewegen tot definitieve vestiging van haar eerste opleiding op de luchthaven Zuid-Limburg liepen op niets uit. Ook het streven om van het vliegveld Beek de officiële uitwijkhaven van Schiphol te maken leverde geen resultaat op.

Dit had tot gevolg, dat er van veel bedrijvigheid geen sprake meer was. Slechts zeer sporadisch landde er een „verdwaald" toestel en enkele Limburgse sportvliegers beoefenden er louter voor hun privé-genoegen de vliegsport. In deze toestand is sinds enkele jaren een merkbare verandering gekomen. De nieuwe directeur-havenmeester kapitein D. Roxs ontplooit diverse activiteiten om het rendement van het vliegveld zo hoog mogelijk op te voeren en de vaste gebruikers van het terrein zitten al evenmin stil.

Een van hen, de Maastrichtse sportvlieger Marcel Smeets, heeft de huidige ontwikkeling in niet geringe mate gestimuleerd. Als eerste Limburgse sportvlieger zag hij bepaalde commerciële mogelijkheden. Zo b.v. stichtte hij een luchtreclamebedrijt „Trek Air", alsmede een speciale Limburgse luchtfotodienst. Voorts nam hij het initiatief tot oprichting van de stichting tot bevordering van de luchtvaart in Limburg. Deze stichting organiseert voor de aangesloten leden regelmatig rondvluchten. Door toedoen van dezelfde stichting die ook de opleiding van sportvliegers ter hand gaat nemen is een bijzonder toeristische attractie ontstaan: de mogelijkheid om een korte internationale vliegreis te maken var Beek naar het Belgisch-Limburgse plaatsje Zwartberg. De dienst op deze vliegroute van zeven minuten en daarmee de kortste ter wereld wordt onderhouden met fraaie vierpersoons Cessna-toestellen. Wanneer de vereiste toestemmingen verkregen worden is de zojuist genoemde stichting ook van plan om een Limburgs vliegnet op te bouwen. Met Cessna-toestellen zal een geregelde dienst worden onderhouden tussen Beek en het vliegveld Venlo. Dit zou het contact tussen Zuid-Limburgse industriëlen en hun collega's in Noord-Limburg zeer vergemakkelijken.

De N.V. Aero-Limburg, een combinatie van sportvliegers onder leiding van de Sittardse instructeur Göttgens die al jaren lang Limburgse sportvliegers opleidt, exploiteert eveneens op het vliegveld Zuid-Limburg diverse luchtvaartbedrijven t.w. instructievliegen, reclamevliegen en rondvluchten.

Al deze activiteiten, gevoegd bij het onlangs door toedoen van havenmeester Roxs bereikte resultaat om vanaf Beek grote toeristenreizen te ondernemen, hebben van het Limburgse vliegveld weer een bedrijvige luchthaven gemaakt.

Voor de promotors van de Limburgse Luchthaven, die reeds rond de dertiger jaren droomden van een knooppunt van internationale luchtlijnen, maar een pover resultaat: voor de leiding van het vliegveld Beek vooralsnog de enige reële mogelijkheid om een nuttig gebruik te maken van de in het vliegveld Zuid-Limburg geïnvesteerde miljoenen.

Het vierde boek van de 24-jarige Franse schrijfster Francoise Sagan, dat getiteld is „Houdt U van Brahms....?" zal dezer dagen bij haar uitgeverij verschijnen. Het boek, dat slechts 192 bladzijden telt, geeft de geschiedenis van een 30-jarige vrouw, die op twee mannen verliefd is en van wie een veertien jaar jonger is dan zij zelf. Critici die het boek hebben gelezen zijn van mening dat het veel belangrijker is dan haar vorige romans.

Hollandse Nieuwtjes

● Op 12 September maken de leden van de Tweede en Eerste Kamer er een eind aan. Om kwart voor drie komen zij in het gebouw van de Eerste Kamer voor de laatste maal van dit zittingsjaar bij elkaar. ● Een onprettige ontdekking deden enkele dames, die haar medewerking verleend hadden bij de repetitie voor het bloemencorso in het Amsterdamse stadion. Toen zij in de kleedkamer terugkeerden, bleek daar een chaos te heersen. Enkele insluipers hadden hutje bij mudje gehaald en ongeveer driehonderd gulden ontvreemd. Ook enkele fietssleuteltjes waren verdwenen. Deze dames werden toen maar per vrachtwagen naar huis gebracht. ● De Raad van de Friese Beweging heeft een petitionnement opgesteld welke ondersteund wordt door de Friese landbouworganisaties en vele andere bewegingen met het verzoek de Lauwerszee zo spoedig mogelijk in te polderen. Dit vraagt men niet omdat men land er bij wil hebben maar vanwege de veiligheid. Alle kiezers kunnen het ondertekenen als ze maar ouder dan 21 jaar zijn. ● Een uur lang bleef men boven de Po hangen vanwege het uitblijven van een briesje maar toen kwam er een windje en kon men de ballon een stukje verder op een weilandje neerzetten. Wie die „men" was. Natuurlijk Nini en Jan Boesman, die in Turijn de internationale sportwedstrijden van studenten uit vijftig landen luister bijgezet hebben. Aan boord bevond zich ook de oudste ballonvethouder, Durando, maar dat was een Italiaan. ● Er zijn wel meer kinderen die een jaar worden en die niet in de krant komen, zelfs niet bij Hollandse nieuwtjes. Maar voor de friese vierling maken we gaarne een uitzondering. Die herdachten Zaterdag het feit dat ze een jaar geleden ter wereld kwamen in Deinum. Bij dat feest hoorde een verjaardagstaart, maar het kostte wel enige moeite de kleintjes er van te overtuigen dat de vlammetjes van die kaarsen uitgeblazen moesten worden; uit alle macht wilde het edele viertal de vlammetjes grijpen. ● Na dit huiselijk berichtje maar een berichtje uit de tuin. De Zomer is weer, wat de corso's betreft, afgeschreven. Zondag trok het befaamde bloemenfestijn door straten van Zundert. Speciale maatregelen moesten er getroffen worden om het drukke grensverkeer tussen Nederland en België te regelen. Cijfers zijn altijd indrukwekkend, daarom geven we ze maar: het parcours was vijf kilometer lang, elf muziekkorpsen zorgden voor een vrolijke noot, negen en twintig praalwagens reden mee, vierhonderd man aan politie-troepen lieten alles volgens het programma verlopen, honderdvijftig duizend mensen stonden achter het touw te kijken. In het geheel waren er een ander half miljoen bloemen — grotendeels dahlia's — verbruikt in de praalwagens. ● Het keukenberichtje laten we maar liggen tot een volgende keer. Een medische tijding bereikte ons vanuit Graauw en Lagendam in Zeeuws Vlaanderen, waar ongeveer zestienhonderd mensen wonen. Daar werden verleden week dertig paratyfuspatiënten geregistreerd. Men verwacht er zelfs nog een stijging van het aantal zieken. De ziekte heeft goddank een goedaardig verloop. De ernstigste patiënten werden overgebracht naar het ziekenhuis in Hulst. ● We blijven nog een beetje in de buurt. Op Zuid Beveland in de Herenpolder te Wolphartdijk werden onlangs vier ossen dood op een weiland aangetroffen. Die waren het slachtoffer geworden van een vergiftiging. Men vermoedt dat het water vergiftigd was. Naast die vier ossen waren ook drie vaarzen het slachtoffer geworden. ● Tot besluit vandaag een bericht uit Haarlem. Daar werd laatst een bescheiden schietpartij gehouden. De schutter was een onlangs gevluchte gedetineerde, die waarschijnlijk het kraakje bij de Gelderse Tramwegen op zijn geweten heeft. Het slachtoffer werd aan zijn hand gewond. De schietpartij begon toen beide mannen ruzie kregen en de Haarlemmer een mes pakte. Alle uitvalswegen van Haarlem worden in de gaten gehouden.

Vrees voor ernstige onlusten in BELGISCH KONGO

Terwijl elkeen in de overtuiging leefde, dat woensdagmiddag in de kabinetsraad een — zij het dan ook ver van bevredigend — compromis tot stand was gekomen tussen de voor- en tegenstanders van een sneller ten uitvoer gelegde onafhankelijkheidspolitiek in de Belgische Congo, werd in de Wetstraat officieel minister Van Hemelrijcks ontslag aan de pers bekend gemaakt. De minister van de Congo, aldus de woordvoerder van eerste-minister Eyskens, weigert nog langer de door de meerderheid van de regering verdedigde Congolese politiek, waarvan 't communiqué van woensdagmiddag melding maakte, te steunen. Koning Boudewijn heeft het ontslag aanvaard en donderdagavond, kort voor elf uur, deelde Eyskens in een verklaring mee, dat de minister van staat, August de Schrijver, de verantwoordelijkheid van het Congo-departement had aanvaard op zich te nemen. De Schrijver is oud- voorzitter van de Christelijke Volkspartij en voorzitter van de werkgroep, die in januari de regeringsverklaring over de Congo heeft voorbereid. Het Congolese dossier is hem derhalve grondig bekend.

AUGUST DE SCHRIJVER volgt VAN HEMELRIJCK als minister op

Op het vlak van de binnenlandse politiek heeft Van Hemelrijcks ontslag tot dusver geen ernstige gevolgen gehad, hoewel men verwachten mag, dat de socialisten, daarin gesteund door een belangrijk deel van de katholieke Vlaamse pers, alles in het werk zullen stellen om het parlement van reces in buitengewone zitting bijeen te doen roepen. Het bureau van de Belgische socialistische partij heeft een motie in die zin goedgekeurd. Gaat de regering op dit verzoek in, dan staat haar bestaan op het spel. Want thans reeds tekent zich in het parlement een meerderheid van socialisten en katholieken af die bereid zijn Eyskens over het politieke lijk van minister Van Hemelrijck te laten struikelen.

Veel ernstiger kunnen intussen de gevolgen in de Congo zelf zijn. Premier Eyskens had donderdag een alarmerend telefoongesprek met vice-gouverneur-generaal Schoeller, die Cornelis tijdens diens vakantie in België vervangt.

Schoeller zou wanhopig hebben verklaard niet de reactie te kunnen voorspellen van Van Hemelrijcks ontslag op de Congolese opinie. Naar wij uit geïnformeerde bron vernamen, bereidt men zich te Leopoldstad op onlusten voor en het militair apparaat wordt reeds in alarmtoestand gebracht. Over het heengaan van Van Hemelrijck lopen de meningen uiteen.

Sommige politieke kringen, die hem als de liquidator van het Afrikaans imperium beschouwen en hem vaak het verwijt naar het hoofd slingeren aan de Congolese nationalisten een al te willig oor te hebben geleend, zijn zichtbaar opgelucht hem kwijt te zijn. Maar de

Leger in staat van alarm

visie van deze groep is vrij geborneerd. Is het inderdaad juist, dat Van Hemelrijcks voortvarendheid zelf in niet geringe mate oorzaak is geweest van de thans in Congo heersende malaise, dan is deze malaise nu toch eenmaal een nieuw feit, dat men niet zonder meer negeren kan. Van Hemelrijcks verzoek om te Leopoldstad zo snel mogelijk een verantwoordelijke regering te installeren was dan ook niet helemaal zonder grond.

Uit een recente opiniepeiling blijkt inderdaad dat slechts een per duizend in Neder-Congo aan de lectorale verkiezingen zullen deelnemen als de Abako en de MNC het boycot-consigne handhaven. Een veel krachtiger argument van de minister was van financiële aard. De toestand van de Congolese schatkist is, zoals bekend, benard en alleen buitenlandse leningen zijn bij machte de situatie aan te zuiveren. West-Duitsland heeft onlangs zich bereid verklaard een lening toe te staan op uitdrukkelijke voorwaarde echter dat vooraf te Leopoldstad een verantwoordelijke regering wordt gevormd, welke bereid is de lening te waarborgen.

Beide argumenten zijn van gewicht en te Brussel had men er zonder twijfel beter aan gedaan, de Congolese bevolking een duidelijk uitgestippeld programma met zelfbestuur op een vooraf bepaalde datum voor te leggen. Het compromis van verleden woensdag is in dat opzicht zonder waarde gebleken. Wel werd de oprichting aangekondigd van een parlement, maar over de bevoegdheid van dit lichaam schijnt de kabinetsraad het lang niet eens te zijn geweest. Zo bestond er onenigheid over de essentiële kwestie of dit parlement het recht zou bezitten al dan niet een regering te vormen. Van Hemelrijck oordeelde van wel, maar de minister van buitenlandse zaken, Wigny, vond, dat men de vraag het best open liet, zolang men over de politieke rijpheid van het Congoleparlement geen zekerheid had. Niet ten onrechte voerde Van Hemelrijck hierop aan, dat „wanneer de Turken voor de wallen staan, men zich niet de weelde veroorloven kan over het geslacht der engelen te gaan discuteren".

In politieke kringen is men het er inmiddels over eens, dat — welke argumenten Van Hemelrijck ook aanvoeren kan — zijn ontslag alles bij elkaar een impulsieve daad is, welke zeer ernstige gevolgen hebben kan. De minister heeft grondig in de kaart van het Congolese nationalisme gespeeld. In de kolonie was hij terecht of ten onrechte het symbool geworden van de onafhankelijkheid. Zijn heengaan zou in de Congo wel eens de zeer ongelukkige indruk kunnen wekken, dat hij als slachtoffer van een Belgisch kolonialisme is gevallen.

EISENHOWER in Washington teruggekeerd

President Eisenhower is maandag van zijn Europese reis van elf dagen in de Amerikaanse hoofdstad teruggekeerd.

Na de officiële begroeting, waarbij de president opgewekt met ieder die hij de hand schudde enige woorden wisselde, verklaarde hij in een korte toespraak die door de televisie werd uitgezonden, dat geallieerden verenigd op dezelfde grondbeginselen voor de vrede werken. Doch zoals altijd onder vrienden, was het nodig geweest om over kleine details van de procedure, methode en taktiek overleg te plegen. Alle moeilijkheden die er bestonden zijn nu uitgepraat en voor het ogenblik tenminste gaat alles prachtig, aldus Eisenhower. Doch nog bemoedigender dan dit vond hij de bewijzen van diepe vriendschap voor het Amerikaanse volk, die hij op zijn reis had ontmoet.

De minister van voorlichting van Laos, Sisoekna Tsjampassak, heeft maandag op een persconferentie meegedeeld, dat er sinds zaterdag 5 september in geheel Laos geen militaire activiteit is geweest.

Na een overzicht te hebben gegeven van de krijgsverrichtingen in de voorafgaande dagen verklaarde de minister, dat Sam Neua niet in handen der rebellen zal vallen, „indien de Noord-Vietnamezen niet ingrijpen. Wij hebben genoeg troepen om de Pathet Lao af te slaan", aldus de bewindsman.

Tsjampassak deelde mede, dat in het gebied van de rivier de Nam Ma, waar de vorige week drie posten werden verlaten, stammen die van de bergen afdaalden, aan het plunderen sloegen.

—x—

De komende drie jaar zal de Israëlische koopvaardij een 1500 zeelieden meer nodig hebben van wie velen in het buitenland aangeworven zullen worden. Er is vooral een tekort aan officieren.

Bacterien zijn de meest voorkomende oorzaak van slechte adem

Listerine Antiseptic

Doodt de Bacterien, die Slechte Aden veroorzaken

Proeven hebben getoond, dat Uw adem frisser aangenamer blijft, indien U de bacteriën in Uw mond doodt — daar bacteriën de meest voortkomende oorzaak van slechte adem zijn. En de manier om deze bacteriën te doden is met Listerine Antiseptic.

Tandpasta of niet — antiseptische mondspoeling doden de bacteriën niet onmiddellijk — zoals Listerine Antiseptic dat doet. Proeven bewezen dat Listerine de bacteriën in aantal met 96.7% teruggebracht 15 minuten na het gorgelen en nog tot 80% na een uur. Wees voorzichtig met anderen te hinderen. Vertrouw op Listerine Antiseptic. Gebruik Listerine dagelijks.

LISTERINE ANTISEPTIC

doodt bacteriën onmiddellijk bij duizenden!

Distr.: CHEFACU, INC. CURACAO

Wij lusten

CADBURY'S

ROSES CHOCOLADES

In vrolijke gekleurde floretten ingewikkeld

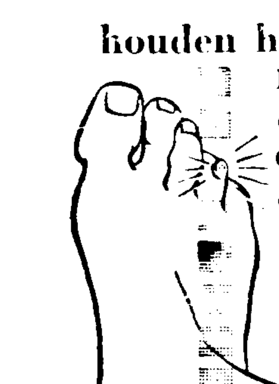
ANGLO DUTCH OVERSEAS AGENCIES LTD.

Curacao — Aruba

De beste Krant

EKSTEROGEN

houden het niet uit

De geconcentreerde kracht van GETSIT verzacht de pijn... verwijdert de eksteroog meestal in 3 dagen.

GETSIT

De wetenschap verschrompelt de Aambeien

Nieuwe Geneeswijze zonder Operatie

Neemt de jeuk weg – Verlicht de pijn

New York, N.Y. (Speciale Correspondentie) — Voor het eerst heeft de wetenschap een nieuwe, geneeskrachtige substantie ontdekt die de verbazingwekkende eigenschap bezit de aambeien te doen verschrompelen, de jeuk weg te nemen en de pijn te verlichten zonder dat een operatie noodzakelijk is.

In een zeer groot aantal gevallen verkreeg men de verschrompeling van de aambeien tegelijk met de verlichting van de pijn, snel en zonder moeite. Maar wat nog meer verbazing wekt is het feit dat deze vooruitgang van blijvende aard is geweest ook in gevallen die reeds gedurende verscheidene maanden onder medische observatie waren. De resultaten zijn inderdaad dermate gunstig geweest dat de patiënten er toe kwamen te zeggen: „Aambeien vormen géén probleem meer!" Deze patiënten leden aan verschillende soorten aambeien en enkele van hen hadden er al 10 tot 20 jaar last van gehad.

En dit alles zónder dat het nodig is om narcotica, pijnstillende- of samentrekkende middel van enigerlei aard te gebruik. Het geheim berust op een nieuwe geneeskrachtige substantie (Bio-Dyne*) — ontdekt door wereldberoemde instelling wetenschappelijk onderzoek.

Bio-Dyne is zeer bekend wordt geregeld gebruikt om beschadigde weefsels in alle de van het lichaam te genezen.

De nieuwe, geneeskrachtige substantie tegen aambeien wo aangeboden in de vorm van of van zetpillen onder de van (PREPARATION H*) verkrijgbaar in alle apotheken. Vraagt naar Preparation H. pillen (zeer gemakkelijk om U te dragen), of naar Preparation H. zalf in tube met speciaal verlengstuk.

De bevredigende uitwerking van het product wordt gegarandeerd; mocht U niet tevreden zijn over de resultaten, dan wordt de aankoopprijs aan U gerestitueerd bij inlevering van door U gebruikte verpakking.

E. & G. MARTIJN - Nassa (hoek Handelskade) — C

*) Gedeponeerd Fabrieks

en stralende mevrouw Lopez temidden van de groep bezoekers, die de ondleiding meemaakten.

LAGO verwelkomde 25.000ste deelnemer aan „REFINERY TOURS"

Oranjestad. — Mevrouw Eliza Bonifacia Lopez, een gezellige oude dame met een zachtzinnig uiterlijk, erd op 4 september de 25.000e deelneemster aan de door de Lago georganiseerde zg. Refinery Tours. Zij maakte deel uit van een groep van estig personen, die voor die dag een afspraak hadden gemaakt om over de fabriek te worden rondgeleid. Deze tours worden door de Lago op geregelde tijden gehouden. Bij haar aankomst in de ontvangstzaal had er geen idee van welke betekenis haar bezoek had, noch voor de plechtigheid, die te harer ere was gearrangeerd. Het was daarom voor haar een volkomen, doch aangename, verrassing toen de leider van de tours, de heer Severiano Luydens, an het eind van de rondgang aan verzamelde bezoekers mededeelde, at mevrouw Lopez zou worden gehuldigd als gewaardeerde gast van Maatschappij voor die dag. In de ndstaal dankte hij mevrouw Lopez oor het feit, dat zij de 25.000e gast as van hem en van de Maatschappij s deelneemster aan de refinery urs.

De heer B. Teagle, hoofd van de deling Public Relations, bood haar n oorkonde aan en een ruiker loemen. Mevrouw Lopez dankte de eren Luydens en Teagle in zachte ewoordingen, waar de aandoening oorheen klonk. Zij ontving ook de elukwensen van de heer J. V. Friel aarnemend Superintendent van de taff & Service Afdelingen, alsmede e van de heer E. Byington, waarnemend hoofd van de afdeling Industrial Relations.

Mevrouw Lopez is gehuwd met io Lopez, een gepensioneerde werknemer van de Lago, die een staat van enst van dertig jaren heeft.

Met de zg. refinery tours werd op december 1952 een begin gemaakt oen, en ook thans nog, bestond het erlangen om zoveel mogelijk de gezinsleden en vrienden van Lago-erknemers eens rond te leiden achter de coulissen van een grote industriële onderneming. Deze rondgangen geven de bezoekers een beeld an wat er zoal gebeurt in de raffinaderij; om eens een kijkje te nemen waar gezinsleden en vrienden un dagelijkse arbeid verrichten; om ch met eigen ogen te overtuigen aarom de Lago de veiligste raffinaderij ter wereld is; en om zich een indruk te verschaffen van de moderne en technische outillage alsmede van dat ingewikkelde warnet van buisleidingen en installaties, die samen de Lago-raffinaderij vormen.

Misschien kunnen we de gevoelens van gezinsleden, die door de fabriek van de Lago worden rondgeleid, het best samenvatten in de woorden van de heer R. A. Martis, die samen met mevrouw Lopez de rondgang maakte op 4 september jl. Aan het eind van de rondgang verklaarde de heer Martis: „Nergens ter wereld hebben de werknemers zulke voorrechten als de Lago biedt."

Hij noemt zich met trots een werknemer van de Lago. Als burger van de Nederlandse Antillen is hij vervuld van dankbaarheid voor datgene, dat de Lago als een zegen voor dit Rijksdeel bracht. Hij en zijn metgezellen van de rondgang door de fabriek waren op van het genoegen hen verschaft door Lago's gastvrijheid. Hij bracht dank aan de heer Luydens en wenst voor de Lago nog vele jaren van gelukkige arbeid op Aruba.

De Italiaanse prinses Maria Gabriella is er in geslaagd bijna een maand lang incognito te blijven al leerlinge van de Salzburgse kunstschilder Oskar Kokoschka. De persfotografen kwamen er tenslotte achter dat het meisje de prinses was en direct stond haar foto in alle Oostenrijkse bladen.

Dertigjarig jubileum bij ELMAR

Oranjestad. — Vandaag is het dertig jaar geleden, dat de procuratiehouder van Elmar, de heer J. H. da Costa, in dienst trad van de maatschappij. De heer Da Costa werd op 13 juli 1908 in Suriname geboren. Hij kwam op 8 september 1929 op Curaçao aan en trad daar in dienst van de Ned. Ind. Gasmaatschappij. Hij werd aangesteld als administratief employee en later als boekhouder.

Op 13 november 1950 kwam de heer Da Costa naar Aruba om hier de administratie en boekhouding op te zetten van het nieuwe zusterbedrijf de Elmar. Hij werd later hoofd van de afdeling en hem werd procuratie verleend.

In 1954 werd hij voor de duur van een jaar in Ciudad Bolivar te Venezuela gedetacheerd om ook daar de administratie op touw te zetten.

Het dertigjarig jubileum is geen officieel feest bij de Elmar maar in de kring van zijn collegae, ondergeschikten en vrienden zal het jubileum toch wel worden herdacht.

Onze gelukwensen gaan naar de heer Da Costa en naar de maatschappij. —

MODESHOW in Klompenclub

Oranjestad. — Betsy Reeberg zal ten bate van Casa Cuna enkele modeshows organiseren met japonnen die door haar werden ontworpen en vervaardigd. De show gaat op 3 november in de Esso Club voor de leden van de Amerikaanse damesclubs en op 20 november in de Klompenklub van het Aruba Caribbean Hotel. De juwelen zullen worden geleend door Spritzer & Fhurmann.

PPA moet ook in hoger beroep betalen

Oranjestad. — Het Hof van Justitie heeft het vonnis van de rechter in eerste aanleg, waarbij de politieke partij PPA werd veroordeeld om aan de taxichauffeur Richardson ƒ 6000.— schadevergoeding te betalen wegens beledigende publicaties bevestigd. De zaak van Richardson werd bepleit door mr P. P. C. H. van de Voort.

Tweede Arubaanse avond op Basiruti

Oranjestad. — Op Basiruti word op 19 september een tweede Arubaanse avond gehouden. Allen, die iets presteren op het gebied van de kleinkunst worden uitgenodigd zich op te geven bij de secretaris van de club, de heer Jos van der Schoot, p/a firma Neme, tel. 1840.

De keuken van Basiruti zal die avond tal van speciaal Arubaanse gerechten brengen. Het belooft weer een gezellige avond te worden.

Nieuwe leden gezocht voor colonne Rode Kruis

Oranjestad. — Bij de Colonne van het Rode Kruis op Aruba is nog plaats voor een aantal helpers. Heren van 18 — 50 jaar zijn hier welkom. Op 2 oktober begint er een nieuwe opleidingscursus, waarbij Eerste Hulp wordt onderwezen, het vervoer van gewonden, exercitie en andere nuttige zaken. Belangstellenden kunnen zich opgeven bij de heer J. Kieskamp, toegevoegd officier van de Colonne, Fahrenheidstraat 9.

Er zal voorlopig een avond per week worden geoefend. Vereisten zijn: bereidheid om te helpen en enthousiasme.

Bestuursfuncties Vereniging Suriname verdeeld

Oranjestad. — Op de eerste vergadering van het nieuwe bestuur van de Vereniging Suriname werden de funkties als volgt verdeeld

Voorzitter Emile E. Goedhoop, onder-voorzitter Th. Baarh, secretaris J. H. Nunes, penningmeester C. A Naloop, commissarissen M. Lashley D. H. Rodriguez en E. Reeberg.

AGENDA ARUBA

Oranjestad: Kantoor Amigoe. Toricellistraat 16. Tel.: 1233.
Woensdag 9 september 1959.

Bioscopen:
De Veer, 8.30 uur:
„Harry Black and the tiger" met Stewart Granger - Barbara Rush en Anthony Steel. 18 jaar.
Rialto, 8.00 uur:
„Las islas Marias" (geheel in het Spaans) met Pedro Infante - Rosaura Revueltas - Tito Junco - Jaime Fernandez. 18 jaar.

Principal 8.00 uur:
„Rock-a-bye-baby" met Jerry Lewis en Marilyn Maxwell. Alle leeftijden

Aurora 7.30 uur:
„Proud Rebel" met Alan Ladd en Olivia de Haviland. Alle leeftijden.

Savaneta 7.30 uur:
„The left handed gun" met Paul Newman - Lita Milan en John Dehner. 18 jaar.
Nachtdiensten Botica's:
Oranjestad. Botica del Pueblo. Tel 1253
S. Nicolaas. Botica S. Lucas. Tel 5119

Amsterdamse Beurs

Na het herstel van gisteren waren alle internationale waarden vandaag lager als gevolg van de flauwe slotkoersen uit Wallstreet en de flauwe tendentie van vandaag op de West-Duitse beurzen. De handel in Amsterdam was zeer gering en van een nervose stemming was absoluut geen sprake. ook de Scheepvaarten ondergingen geringen verliezen. Cultures vrijwel verwaarloosd en vooral Deli lager. Ook de Staatsfondsen gaven doorelkaar lichte koersafbrokkelingen te zien.

Kon Olie 162.80
Unilever 630 3 4
Philips 632 1'4
Philips Pref —
AKU 369 1 4
Scheepvaart Unie 142 1 4
KNSM 161 7 8
Ned Handel Mij 245
Nat handelsbank 163
HVA 150
Amsterdam Rubber 98 3'8
Deli Mij 171
3% Nederl '47 93 7/16
HAL 163
Walvisvaart 114 1 2
Amsterdamse Bank 316
HBU Cert 250 3 4
Billiton 2e 325
Overzeese Gas 261
Borsumij 73
Lindeteves 141
Rotterd Bank 295
Curacaose H Mij 172 1 4
W M Muller 319
KLM 126
Hoogovens 570
Nievelt Goudriaan 140 1 4
Excelsior 142 1 4
Ant Brouwerij 219 1 2
Rott Lloyd 152
Stokvis R S 179
Lening Ned Ant 100
Bank Ned gem 4 1 2% '58 59 100 1'8
Bank Ned gem 6% 1957 111
Bank Ned gem 5 1 4% 1958 105 1 4
4 1 4% Nederl 1959 99 15/16

ANP-CBS-Beursindices:

Intern Concerns	438.43
Industrie	226.33
Scheepvaart	156.30
Indon Fondsen	134.51
Banken	184.40
Algemeen	305.12

New Yorkse Beurs

De Newyorkse effectenbeurs stond gistermorgen onder verkoopdruk welke bij het verder verloop nog toenam en rond het middaguur hadden koersdalingen tot twee punten of meer de overhand onder leiding van staal- en elektronische fondsen. De stemming werd ongunstig beinvloed door de aanhoudende geldverkrapping en het aanhouden van de staking in de staalindustrie. In de namiddag liepen enige herstelpogingen op mislukking uit en de grondstemming bleef gedrukt. Kort voor het slot konden enkele fondsen waaronder Anaconda Copper, Douglas Aircraft en American Motors iets herstellen. Overigens sloot de markt gedrukt. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1221, waarvan hoger 150, lager 917 en onveranderd 154. De aandelenomzet bedroeg 2.940.000 en de obligatieomzet dlr. 6.980.000. De koersen waren:

American Tel and Tel 78 1 8
Anaconda Copper 64 3 4
Bethlehem Steel 56 1 8
Dupont de Nemours 259 3 4
General Electric 77
General Motors 55 3 8
International Tel and Tel 31 7 8
Royal Dutch 43
Shell Oil 80 1 4
Standard Oil of New Jersey 50 3 4
U.S. Steel 103 1 8
Canadian Pacific 27 1'2
International Nickel 94 3 4
Royal Dutch American shares 70 1 2
KLM 32 3 4
Aluminium Co. 108 3 4
DOW Jones 642,69

—x—

Volgens een in Jeruzalem ingesteld onderzoek is „Robinson Crusoe" van Daniel Defoe het boek dat het meest door dertien- en veertienjarigen in Israel gelezen wordt. „De Prins en de zwerver" van Mark Twain komt op de tweede plaats. De meisjes bleken meer te lezen dan de jongens.

Krachtige expansie van „Nederlanden van 1845"

De Nederlanden van 1845, op Curaçao beter bekend onder de naam Fatum, heeft 85% van het aandelenkapitaal van de Halifax Insurance Company verworven.

De Halifax Insurance Company werd in 1809 in Nova Scotia opgericht en is de oudste verzekeringsmaatschappij in Canada.

Een drietal jaren geleden werd door De Nederlanden van 1845 reeds een meerderheidsbelang verworven in de Commercial Life Assurance Company of Canada, welke thans een verzekerd kapitaal heeft van Can. $ 100 millioen.

Door deze krachtige expansie zal het Canadese bedrijf van Nederlands grootste assurantie-concern, De Nederlanden van 1845, een belangrijke plaats in het Canadese verzekeringswezen gaan innemen. De Nederlanden van 1845 werk thans reeds op een world-wide basis in Europa, Azië, Australië, Afrika en in Noord-, Midden- en Zuid-Amerika.

ARUBA bereidt zich voor op internationale speerviswedstrijden

Oranjestad. — Zondag werd ter voorbereiding van de komende speerviswedstrijden op Aruba een grote speerviswedstrijd gehouden, die zeer veel succes had. Opnieuw bleek, dat de gasten aan het Arubaanse team geduchte tegenstanders zullen krijgen. De buit, die op Basiruti werd ingewogen, mocht er zijn.

Des morgens vroeg werden door de loodsboot, die welwillend door de havenmeester, de heer Beaujon, ter beschikking was gesteld en door het jacht, de „Stormking", „gedropped". Bovendien assisteerde de heer Yendi Geerman met een kleinere boot, vooral om de vissen van de vissers over te nemen en naar de boten te brengen.

De uitslag van de wedstrijden was als volgt: Martin Bislip met 264 punten; 2) Pedro Bislick met 182 punten; 3) Clyde Laclé met 160; 4) Eddy Bislick met 150; 5) Dominico Geerman met 130; 6) Holmo Henriquez met 107; 7) Rudy Cham met 97; 8) Mike Hagendoorn met 92; 9) Nemensio Solognier met 71; 10) Lionel Agumbero met 44; 11) Rosendo Colina met 42 en 12) Harold Larmonie met 40 punten.

De jury werd gevormd door de heren Harold Oduber, Johnny Oduber, Du Thijssen en Bette Arends.

In de commissie zitten dr Gustavo Oduber, voorzitter; Edwin de Cuba, Neto Arends en Nick Ecury, terwijl havenmeester Beaujon optreedt als technisch adviseur.

De speervissers opereerden op de noordkust.

bestaat tien jaar

Oranjestad. — Gisteravond werd de kerk, toegewijd aan de H. Filomena op Paradera een plechtige Mis met drie heren gecelebreerd herdenking van het feit, dat de rk tien jaar geleden werd ingewijd. n aardige bijzonderheid is, dat de is gecelebreerd werd door de Z.E. ter C. Speklé, onder wiens leiding kerk destijds werd gebouwd en ook de eerste pastoor van de euwe parochie was. Monseigneur olterman woonde de feestelijke echtigheid bij.

A.T.S. - Avondcursussen

Inschrijving voor de AVONDCURSUSSEN aan de Arubaanse Technische School kan geschieden op DONDERDAG 10 SEPTEMBER en VRIJDAG 11 SEPTEMBER '59 des avonds van 6 UUR 30 tot 8 UUR 30 in het gebouw van de A.T.S.

●

Bij voldoende deelname beginnen in october a.s. cursussen voor V.E.V. ADSPIRANT MONTEUR, LANDMACHINIST, verklaring B. en CREDITCURSUSSEN (andere avondcursussen).

●

J. van der SLOOT
Direkteur A.T.S.

● BALLETPAKJES
● BALLETSPITSEN
● BALLETSCHOENEN

Casa Bernardo

RIJSTTAFEL

Elke dag van 19.00 tot 23.00 uur behalve maandag en dinsdag

●

CERRO BONITO
telefoon 11739, Pietermaai 160

Firestone
BATTERIJEN
Gaan LANGER mee. Een soliede garantie en de allerbeste Service waarborgen tevredenheid.
DAVID CAPRILES & CO.,
Oranjestraat 66

„Hollandia"
Voor Uw
• Kindermeubelen
Schottegatweg Oost 138-140
Tel. 35533 en 35194

● SONES MEXICANOS (El Mariachi Negro)
● NIGHT MIST (The George Shearing quintet with voices)

BENAR SALES
Wolkstraat 14 - Tel. 12598

WEST-END
WOENSDAG 7.00 en 9.00 P.M.
De waarschuwende film over onbezonnen seksuele verhoudingen.
De film die iedere man of vrouw moet zien.
" DODENDE LIEFDE " (TODLICHE LIEBE)
Een zedenlicht met een klein meisje, een abortus-geval met dodelijke afloop en de gevolgen van enkele geslachtsziekten. Commentaar door de vrouwenarts Dr. H. J. Versteeg.
De meest realistische film die ooit gemaakt werd..
De waarschuwende film over onbezonnen seksuele verhoudingen.
7 p.m. alleen voor dames — 9 p.m. alleen voor mannen
MORGEN 7.00 en 9.00 P.M. „DODENDE LIEFDE"

Societeit ‚De Gezelligheid'

Op Dinsdag 15 September a.s. zal ONHERROEPELIJK de TREKKING plaats hebben van de

LOTERIJ op het huis op San Fuego.

Er zijn nog loten verkrijgbaar op de Club, Pietermaai 17A à fl. 6.—.

●

Voor wederverkopers 10 loten voor fl. 50.—.

EENDAGSKUIKENS

worden geboren op 9 SEPTEMBER; 22 en 23 SEPTEMBER; 1 OCTOBER; 6 en 7 OCTOBER 1959.
● VANTRESS CROSSES) voor broilers
● SEX LINK CROSS HAANTJES) 50 cent per stuk
● NEW HAMPSHIRES voor eieren en een sappige bout 50 cent per stuk
● SEX LINK CROSS HENNETJES 75 cent per stuk
U kunt ze nergens beter krijgen tegen deze prijs.
●
Alleen het beste en.... niet duurder
E & E ROOI CATOOTJE
●
BROILERS, FRYERS, ROASTERS panklaar f. 1.80 per ½ kg.
Speciale aanbieding prachtige jonge hannen f. 1.— per ½ kg. levend gew.
NIET DUURDER. MAAR WEL VEEL LEKKERDER.

Vrijwillige Openbare Verkoping

Op Donderdag 10 September 1959 des voormiddags om tien uur zullen ten overstaan van de ondergetekende-Wnd.-Notaris ten kantore van Notaris Mr A. A. G. Smeets aan de Handelskade nummer 9B in het openbaar volgens plaatselijke gebruiken worden verkocht:

1. **De werkplaats, plaatselijk bekend PARERA 20, met erf en grond, staande en gelegen op PARERA in het Stadsdistrict van Curaçao, kadastraal aldaar bekend als Stadsdistrict Sectie A nummer 1019, groot 710 M2;**

2. **De winkelpercelen, plaatselijk bekend BREEDESTRAAT 96 en 98 met afzonderlijk verhuurd wondende bovenverdieping, plaatselijk bekend BREEDESTRAAT 98B en de woonhuizen, plaatselijk bekend LANGESTRAAT 27 en 29, met erf en grond, staande en gelegen op OTRABANDA in het Stadsdistrict van Curaçao, kadastraal aldaar bekend als Stadsdistrict Sectie B nummer 1527, groot 182 m2.**

De veilingsvoorwaarden liggen ten kantore van Notaris Smeets voor een ieder ter inzage.

J. W. VELEMA, Wnd.-Notaris.

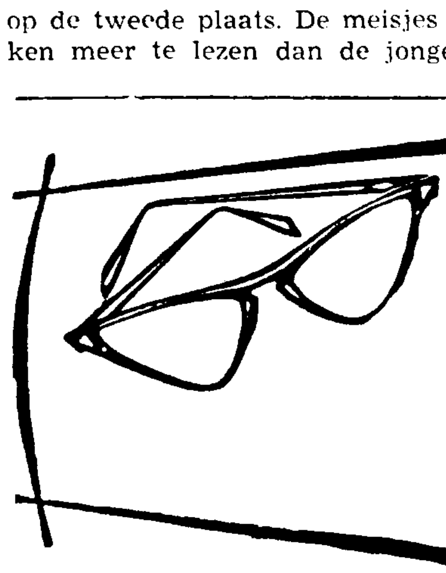
OPENBARE VERKOPING
Krachtens Rechterlijk Bevel

Op Donderdag 10 September 1959 des voormiddags om tien uur zal ten overstaan van de ondergetekende-Wnd-Notaris ten kantore van Notaris Mr A. A. G. Smeets aan de Handelskade nummer 9B in het openbaar volgens plaatselijke gebruiken worden verkocht:

het zeiljacht (met motorhulpvermogen), genaamd MERLIN, gebouwd van hout en getuigd met een mast, twee staande wanten, een ruim en een ankertje, geregistreerd in de haven van Guersey, Engeland, metende 7.98 bruto tonnen en 7.58 register tonnen, thans liggende aan een pier van de N.V. Combinatie Pletterij- Nederhorst op Parera.

De veilingsvoorwaarden liggen ten kantore van Notaris Smeets voor een ieder ter inzage.

J. W. VELEMA, Wnd-Notaris

Voor een zonnebril die Uw ogen goed doet:
SPRITZER & FUHRMANN OPTIEK
MODERN INGERICHTE SLIJPERIJEN
CURACAO ARUBA

Hotel Curacao Intercontinental heeft aan zijn vele en gevarieerde culinaire attracties een nieuwe toegevoegd, namelijk een op gezette tijden geserveerde rijsttafel. Om precies te zijn is dus nieuw, dat de rijsttafel, die al wel eerder op het program stond, regelmatiger zal worden opgediend. Hotel Curaçao beantwoordt daarbij aan een duidelijke behoefte. Waar het oog ook wat wil hebben, worden de exquise gerechten, die onder Indonesische supervisie worden klaar gemaakt, ter tafel gevoerd door in Indonesische kledij gehuld personeel. Beide foto's tonen, dat er nogal wat schaaltjes met lekkernijen aan zo'n rijsttafel te pas komen.

ARUBA JRS. verslaat DAKOTA met 2-1

Oranjestad. — De gisteravond in het Wilhelminastadion gespeelde voetbalwedstrijd tussen Aruba Juniors en Dakota, eindigde met een 2—1 overwinning voor Aruba Jrs.

De wedstrijd begon in een pittig tempo met aanvallen over en weer. Na ongeveer een kwartier spelen ontstaat er een gevaarlijk moment voor het Dakota-doel, als Maiky Vos goed voorzet. Er zijn echter geen spelers naar voren gekomen om hiervan te profiteren. Ruben Philips verwerkt de bal tot corner. Als deze genomen wordt, kopt Maiky de bal in de richting van het doel, maar het leer verdwijnt over de doellat. Enkele minuten later krijgt Tirso Steba een goede kans van dichtbij voor het doel, maar het schot mist.

Na een half uur zet de kleine Fon Paula, linksbuiten van Aruba Jrs, de bal goed voor. Elio Tromp profiteert hiervan en kopt de bal keurig in: 1—0 voor A.J.

Er zijn dan over en weer nog enkele aanvallen, maar de rust komt met deze stand.

Na de hervatting blijft A.J. pressie uitoefenen op het doel van Dakota. Na een kwartiertje gaat Fon Paula alleen van door en hij slaagt er in na een keurig spelletje voetbal, de bal in te schieten: 2—0 voor Aruba Juniors.

In de 22e minuut krijgt Dakota een penalty toegekend. Ruben Philips maakte de fout en Aufo Steba neemt de strafschop. Hij schiet echter naast. Nog enige malen ziet het uit naar een doelpunt voor Aruba Junors, maar de aanvallen worden onvoldoende afgewerkt.

In de 41e minuut krijgt Aufo de bal toegespeeld. Met een soloren onderneemt hij een aanval en deze heeft succes. De eer voor Dakota is dan gered en de stand 2—1. Zo blijft de stand dan.

Aruba Juniors heeft nu 11 wedstrijdpunten. Het heeft nog een wedstrijd, nl. tegen Estrella, te spelen. Dakota moet nog tegen RCA uitkomen en heeft 8 punten. San Nicolas Jrs heeft nog twee wedstrijden te spelen, één tegen RCA en één tegen Jong Aruba. Dit team is nu nog het enige, dat een theoretische kans heeft om Aruba Juniors van de tweede plaats van de ranglijst te verdringen. Het dient dan beide wedstrijden te winnen en Aruba Jrs zou dan van Estrella moeten verliezen. Voorlopig heeft Dakota echter de beste kansen op het subkampioenschap van de afdeling.

MISDAAD, STRAF EN RECLASSERING

Kans op herhaling (recidivisme) zeer groot na eerste vonnis

Indien men eenmaal met strafrechter en gevangenis in aanraking is gekomen is de kans op herhaling veel groter dan de kans was op een eerste veroordeling.

De kans op herhaling (recidivisme) is ongeveer 10 maal zo groot als op een eerste veroordeling. Immers van de 100 mensen komen er 5 in aanraking met Justitie, doch van 100 ex-justitie klanten komt de helft, dus 50 weer in aanraking met Justitie.

Dit verschijnsel is begrijpelijk wanneer wij uitgaan van de stelling dat gelijke oorzaken gelijke gevolgen verwekken. De kans, dat iemand die door een combinatie van aanleg en milieu factoren eerder tot misdaad kwam, opnieuw daartoe vervalt, is groter dan de kans, dat iemand die juist door beter aanleg en milieu nog nimmer tot misdaad kwam, voor het eerst daartoe vervalt.

Dit kunnen wij ook opmerken voor bijvoorbeeld ongevallen.

Verder is het zo, dat hoe vaker iemand met de strafrechter in aanraking is geweest, hij des te meer kans heeft om dit opnieuw te doen. Uit het bovenstaande volgt dat als men criminaliteit wil bestrijden, het nuttig is om te beginnen met aandacht aan de delinquenten te schenken en wel zo vlug mogelijk na het eerste delict. Daarnaast heeft het uiteraard zin andere criminogene factoren op te sporen.

Bij beschouwing nu van de groep van personen die alreeds met Justitie in aanraking kwamen, blijkt dat een groot deel geestelijk is gestoord.

Vaak zijn er aanlegstoornissen zoals een gebrekkige intelligentie, vaak ook diepgaande stoornissen in de machts- en sexuele sfeer.

****

door R. LINSCHOTEN

****

Toegegeven wordt dat deze gedachte het gevaar heeft af te glijden naar de instelling: tout savoir c'est tout pardonner.

Een feit blijft echter dat vaak afwijkingen worden gevonden. De redenering: boete naar evenredigheid van schuld lijkt redelijk, doch gaat mank.

Naast de betekenis die de gevangenis heeft als generaal preventieve instelling, heeft zij het nadeel de delinquent in een vicieuze cirkel te brengen en vaak fnuikend te werken ook omdat de straf vaak gericht is als vergelding.

De (onvermijdelijke) gevangenisstraf werkt verdiepend op minderwaardigheidsgevoelens: Men moet een gevangenispak dragen, de schedel wordt vaak kaal geschoren. Soms ook is er geen werkgelegenheid in de gevangenis zodat de delinquent weinig of niets leert. Bovendien is de omgang met andere delinquenten vaak weinig bevorderend.

Na de straf staat de delinquent er meestal moeilijker voor dan tevoren. Zijn aanleg factoren zijn dezelfde gebleven doch het milieu heeft zich tegen hem gekeerd. Waren het economische motieven die hem tot fraude brachten, na de straf komt hij nog moeilijker aan het werk. Vele werkgevers weigeren een ex-delinquent. Vooral in een kleine gemeenschap, waar iedereen alles van elkaar weet, speelt dit bezwaar een grote rol.

Hoe nu de delinquent te helpen, in zijn eigen belang, doch voor de gemeenschap een plicht en een noodzaak ter voorkoming van recidivisme?

Een goede reclassering is in de allereerste plaats noodzakelijk.

Hiervoor is onder meer nodig:

1. **Contact tussen reclasseringsambtenaar en delinquent, te beginnen in de gevangenis. Het milieu dient onderzocht en eventueel gesaneerd te worden;**
2. **Een positieve en paedagogische instelling in de gevangenis;**
3. **Werkgelegenheid en een accepterende houding bij de werkgever;**
4. **Verder een goede nazorg van delinquent en milieu**

KNSM

KLM AGENTEN

Scheepsberichten 11110
Willemstad 11240 - 11245
San Nicolas 2596
Oranjestad 1777 - 1778 - 177

AANKOMST:	TE CURACAO:	TE ARUBA
Van Europa:		
ms. ORANJE NASSAU	12 Sept.	15 Sept.
ms. STENTOR	19 Sept.	21 Sept.
ss. BENNEKOM	21 Sept.	—
ms. HELICON	26 Sept.	28 Sept.
Van New York:		
ms. ISIS	16 Sept.	17 Sept.
ms. NORINDA	23 Sept.	24 Sept.
ms. AGAMEMNON	30 Sept.	1 Oct.
Van de Gulfhavens:		
ms. ADONIS	14 Sept.	13 Sept.
ms. OSIRIS	20 Sept.	—
ms. AEGIS	28 Sept.	27 Sept.

Bovenstaande data zijn voorlopig en aan verandering onderhevig.

VEERTIENDAAGSE AFVAARTEN CANADA/CURACAO

Winterseizoen: vanaf HALIFAX, ST. JOHN

Zomerseizoen: vanaf: THREE RIVERS, MONTREAL, HALIFAX

VEERTIENDAAGSE RECHTSTREEKSE AFVAARTEN CURACAO/NEW-YORK

Passageprijzen vanaf CURACAO US$ 150.— & US$ 180.—

KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ N.V.
AMSTERDAM

Zeezeilwedstrijd Spaans Water — Piscaderabaai

Zoals reeds gemeld, zal er as. zondag 13 september de eerste — van de naar wij hopen jaarlijkse — zeezeilwedstrijden plaats vinden. Er zijn totaal 16 inschrijvingen binnengekomen, zodat er spanning genoeg zal zijn om als eerste de finish te Piscaderabaai te passeren.

Voor de toeschouwers geven we de volgende aanwijzingen. De jachten starten acht uur van de haven Brakkeput en varen voor de wind betrekkelijk dicht langs de kust naar Piscadera. Aankomst aldaar tussen 9.30 en 10.30 uur. Op Piscadera wordt weer gestart om 12.30 uur voor de Pampussen en Sturdies en om 12.40 uur voor de grotere jachten. De schepen varen niet verder dan drie mijl uit de kust en velen zullen zeker, om de uitgaande stroom van het Schottegat zo kort mogelijk te kruisen, dicht langs het Rif en hotel langs zeilen. Een unieke gelegenheid om foto's of films te maken.

Er wordt in drie klassen gezeild, o.a. in zes Pampussen, dit zijn jachten met een torentuig met zwart driehoekje en zwart nummer van 1 t/m 6. Verder in drie Sturdies, eveneens torentuig met rode nummers 1 t/m 3, in deze klasse varen ook twee niet geklassificeerde jachten mee. zijn benieuwd hoe deze het er brengen, is de uitslag gunstig, worden ze een volgend maal in Pampus-klasse ingedeeld.

Als laatste, maar tevens de langrijkste klasse, de grotere ... pen met drie draken, t.w. de „... piaal" met v. Gelderen, Marq... Krijt, de „Rex" van Chiel Hag... en de „Witte Draeck" van ... Asiento, bestuurd door Bob ...bergen. Tevens vaart in deze ... het prachtig getuigde Trial ... „de Edna" met J. de Jong en ...manesko en de geheel nieuw... de Bakdekkruiser „'t Seepaertje" ... A. Bark.

Indien er nog eigenaars van boten zijn, die alsnog aan de ...teressante wedstrijden, of aan ... der twee, willen deelnemen, ... zich in verbinding stellen ... wedstrijdleider J. W. Neder... Sparrenweg 6, J.D., tel. 9—42...

Wij wensen de zeilers goed ... en dat deze wedstrijd het begin ... zijn van nog zeer vele van deze ... ontmoetingen en tot verdere ...plooiing van de mooie zeilsport ... de kusten en in de baaien van ... prachtige Curaçao.

YANKEES, BALTIMORE en DETROIT UITGESCHAKELD

EARLY WYNN wint negentiende wedstrijd door 3-2 zege op KANSAS

... „outsmarted" ....

De enige wedstrijd, die gisteren in de Mayor Leagues werd gespeeld, ging tussen de Chicago White Sox en de Kansas City Athletics. Door met 3-2 te winnen wist Chicago niet alleen haar leidende positie te vergroten, doch schakelde in één klap de Detroit Tigers, de New York Yankees en de Baltimore Orioles uit voor de strijd om het kampioenschap van de American League.

De overwinning van gisteren kwam pas in de tiende inning.

In de negende inning nam Kansas een 2-1 voorsprong, maar de White Sox scoorden de gelijkmaker door hits van Sherman Loliar en Dick Williams. In de tiende inning scoorde Chicago de winnende run. Een „double" van Jim Rivera werd gevolgd dor een single van Luis Aparicio, die de winnende run binnenbracht.

Early Wynn (19-9) was de winnaar en werd de eerste American League-pitcher, die negentien wedstrijden won. In de National League hebben Johnny Antonelli (19-7). Sad Sam Jones (19-12) en Lew Burdette (19-14) het aantal van negentien gewonnen wedstrijden reeds bereikt.

Voor Kansas verloor gisteravond Bud Daley (15-12).

Het nieuws van de eliminatie van de Yankees, de Orioles en de Tigers komt zeker niet onverwacht. Verrassend was echter wel tijdens de loop van het seizoen (en vooral na de eerste „All Star Game") te konstateren, dat de grote favorieten in de American League, de officieuse wereldkampioenen New York Yankees niet op de eerste plaats zouden eindigen. Zelfs een tweede plaats blijkt de Yankees niet beschoren te zijn.

En alsof dat nog niet voldoende het einde van de Yankee-monopolie uitbeeldt, kan hier nog aan worden toegevoegd, dat de wereldkampioenen in de komende wedstrijden nog hard zullen moeten strijden om een plaats in de eerste divisie.

Chicago heeft thans nog alleen de Cleveland Indians, die haar positie bedreigt. „Magic-number" tussen Cleveland en Chicago is thans dertien. Bij dertien Chicago-overwinningen of dertien Cleveland nederlagen zullen de White Sox zich kampioen van de American League kunnen noemen.

„De val van een koninkrijk"

De Yankees gingen weinig eervol ten onder. Het grootste aantal „shutouts" in de Mayor Leagues (dertien) kregen zij te incasseren. Van de beroemde „pitching-staff" konden alleen Whitey Ford en Duke Maas zich redelijk handhaven. „Bullet" Bob Turley en „Perfect" Don Larsen hebben een „losing-record". Van de „power" van de Yankees is er dit jaar niet veel overgebleven. Mickey Mantle had zijn slechtste jaar. Gil McDougald en Hank Bauer bleken slechts een schijn van hetgeen zij vroeger waren.

DON LARSEN
... „the end of a perfect road"...

Van de eertijds sterke „bench" bleef weinig meer over. Casey Stengel probeerde het eerst met de aankoop van Hector Lopez, hetgeen in het begin suksesvol bleek te zijn. Later trachtte „The Old Professor" het te doen met spelers, die uit de Minor Leagues werden opgeroepen. Doch ook hiermee werden niet de vereiste resultaten verkregen. De „pinch-hitting staff" van de Yankees had gegeven moment een „batting-average" van .171!

„Till next year".

Yankee-fans hebben dit jaar geen gelegenheid tot juichen gehad. „They'll have to wait till next year". De vraag rijst echter of de New York-club zich van dit slechte seizoen zal kunnen herstellen. De Yankees hebben altijd over een zeer sterk moreel beschikt, hetgeen hen vaak het haast onmogelijke heeft laten volbrengen. Zoals in de World Series 1958, waarin zij een 1-3 wedstrijd-achterstand wisten om te zetten in een 4-3 overwinning en met het wereldkampioenschap gingen strijken. Er zal dus moeten worden afgewacht om te zien welke rol de Yankees het volgend seizoen zullen spelen en in hoeverre zij nog kunnen rekenen op de kracht van hun „old profs", die dit jaar tot weinig goede prestaties zijn gekomen.

De stand in de American League is thans:

Chicago	86	52	—
Cleveland	80	56	5
* Detroit	69	69	17
* New York ..	68	69	17½
* Baltimore ...	66	69	18½
* Boston	64	74	22
* Kansas	59	77	26
* Washington	57	82	29

* geëlimineerd.

EITHEL and other Yankee-fans will have to wait till next year.

Deense renners wegens doping geschorst

Drie Deense wegrenners, die in Zandvoort aan de wereldkampioenschappen deelgenomen hebben, zijn voor onbepaalde tijd geschorst, beschuldigd van doping. Het zijn de professional Bent Ole Retvig en de amateurs Ole Kroeyer en Knud Enemark en hun coaches Arne Broeser en Hans Jeppson.

Svend Grendsted, de voorzitter van de Deense wielerbond, zei, dat op grond van rapporten over Zandvoort tot de strafmaatregel besloten is. Volgens deze rapporten is Kroeyer na de titelstrijd in elkaar gezakt en is hij dagen daarna nog ziek geweest. De 18 jaar oude Kroeyer gaf toe in Amsterdam injecties gekregen te hebben en hij heeft de namen genoemd van personen, die hem geholpen hadden of er van afwisten.

Retvig heeft van de zevende tot de 17e ronde in Zandvoort deel uitgemaakt van de kopgroep van drie, waaruit André Darrigade en de Italiaan Gismondi respectievelijk als eerste en tweede geëindigd zijn. Retvig gaf op.

Uitslagen Engelse League

De uitslagen van de wedstrijden zaterdag gespeeld voor de eerste divisie van de Engelse league luiden: Arsenal — Tottenham Hotspur 1—1, Birmingham City — Manchester United 1—1, Blackburn Rovers — Sheffield Wednesday 3—1, Blackpool — Nottingham Forest 0—1, Chelsea — Burnley 4—1, Everton — Fulham 0—0, Luton Town — Bolton Wanderers 0—0, Manchester City — Wolverhampton Wanderer 4—6, New Castle United — Preston North End 1—2, West Bromwich Albion — Leicester City 5—0, West Ham United — Leeds United 1—2.

Leerdam Kristal likeurservies 9 delig Cf 15.—

SPRITZER ✶ FUHRMANN
CURACAO ARUBA